Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 118.—ΤΟΜ. Ε'. ΑΘΗΝΑΙ, 3 Κυριακὴ Νοεμβρίου 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ καταχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἵα δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . » » 45 » » 26

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 Νοεμβρίου.— Ἀκεψιμᾶ μάρτυρος.
Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 41.—Δύσις ὥρα 4, λεπ. 49.—
Σελήνη 4 ἡμερῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1891.

Τὸ κύριον ἄρθρον τῆς «Σημαίας» τοῦ Λονδίνου τῆς 6ης Νοεμβρίου περὶ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν καὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, ὡς ὤφειλεν, δὲν διῆλθεν ἀπαρατήρητον παρὰ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, ὅστις δυστυχῶς εἶνε ἀκατάληπτος εἰς τοὺς Ἄγγλους. Ἀλλὰ τοῦτο ἐγράφη κατ' ἔμπνευσιν ἑνὸς τῶν ἡμετέρων ἐξ οὗ ὁ κύριος ἀρθρογράφος τῆς «Σημαίας» συνήθως δανείζεται ἐν Λονδίνῳ τὰς περὶ Ἑλλάδος γνώσεις του.

Καὶ ἐν πρώτοις ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος δὲν ἐταξείδευεν ἐν ἀνέσει (leisurely), ἀλλ' ἐταξείδευε πολυμέριμνος μετὰ πολὺ βεβαρυμένης καρδίας διὰ τὴν ἀπώλειαν θυγατρὸς παρ' ὅλου τοῦ ἔθνους θρηνουμένης. Πρέπει τῳόντι εἷς ἡγεμὼν πρὸ παντὸς ἄλλου στοχασμοῦ καὶ τῶν ψυχικῶν πόνων του νὰ μεριμνᾷ παρὰ πολὺ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ κράτους του, ὅπως κάμῃ τοῦτο.

Ἀλλ' ὅταν ἐμβαθύνωμεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθρου τούτου ὀφείλομεν μετὰ θάρρους νὰ διαβεβαιώσωμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, ὅτι οὐδεμίαν ἔχει σημασίαν, οὐδεμίαν αὐθεντικότητα, οὐδεμίαν διπλωματικὴν ἀποστολὴν πρωτοβουλίαν ἢ ὀπισθοβουλίαν. Ἐγράφη ὄχι δι' ἀπειλὴν ἢ παραίνεσιν ἐκ μέρους τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' ἁπλῶς ὅπως μετουσιαστικῶς ὑπηρετήσῃ ἀτομικὰ συμφέροντα.

Ὁ ἀγγλικὸς τύπος ἀείποτε ἔπαιξε μὲ ἡμᾶς ὡς ὁ Μειδίας μὲ τοὺς ὄρτυγάς του, ἡμεῖς δὲ ἐξ ἀγνοίας ἐξελάβαμεν τοῦτον, ὁπότε γαυριῶν ἐκ τοῦ ὕψους του ἀνέφερε περὶ ἡμῶν, ὡς Νέστορα ἢ Γολιάθ.

Ὁ ἀγγλικὸς τύπος σπανιώτατα ἐνθυμεῖται καὶ ἀναφέρει τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος ἐν ταῖς στήλαις αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅσῳ ἐνασχολούμεθα εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ἡμῶν, ἀποποιεῖται νὰ καταχωρήσῃ παρὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνταποκριτῶν του λεπτομερεῖς περιγραφὰς καὶ διασαφήσεις τῶν πραγμάτων ἡμῶν, τότε δὲ μόνον συγκινεῖται, ὅταν ἡμεῖς συνταραττώμεθα φαινομενικῶς ὑπὲρ τοῦ ἐπιθετικοῦ ἢ ἀμυντικοῦ ἐξωτερικοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος. Τότε γράφει, ὅπως τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας, ἢ τοῦ χρηματιστηρίου της ὑπαγορεύουσιν εἰς αὐτὸν καὶ γράφει σκοπίμως νουθετῶν, ἀπειλῶν, ἐμπαίζων, συχνότατα δὲ μουρμουρίζων οὐχὶ πάντοτε νηφάλιος, μᾶλλον ὅπως τὸν ἀναγνώσωμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἢ πρὸς διαφώτισιν τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέτει ἓν ζήτημα πολλῶν φάσεων ὑπὸ τὴν λάμψιν ἢ τὸ σκότος μόνον μιᾶς ἐξ αὐτῶν.

Τριακονταετεῖς σχέσεις μετὰ τῶν ἐπισημοτέρων δημοσιογράφων τῆς Ἀγγλίας ἐν τοῖς Συλλόγοις (Clubs) ἐν ᾗ συνεζήσαμεν, μέλη δὲ καὶ ἡμεῖς ἐπὶ πολλὰ ἔτη τοῦ τύπου τῆς Ἀγγλίας, γράφομεν μετὰ πεποιθήσεως ταῦτα. Δὲν ἀμφισβητοῦμεν ἐν γένει ὅτι ἐφημερίδες τινὲς κατὰ τὸν φιλοτουρκικὸν οἶστρον αὐτῶν ἐπὶ Κριμαϊκοῦ πολέμου καὶ κατὰ τὴν ἐκθρόνησιν του Ὄθωνος δὲν ἔγραψαν ἄρθρά τινα ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ λόρδου Παλμερστῶνος ὡς ὁ κ. Τζὼν Δελέην ἔγραψεν εἰς τοὺς «Καιρούς», ὁ κ. Βοθουϊκ εἰς τὸν «Ἑωθινὸν Ταχυδρόμον» καὶ ὁ Λεγιάρδος εἰς ἑβδομαδιαῖα περιοδικά, ἀλλ' ὅστις γνωρίζει τὸν ὀργανισμὸν τῶν μεγάλων ἐφημερίδων τῆς Ἀγγλίας ἑκάστη τῶν ὁποίων παρουσιάζει ὀργανισμὸν ὑπουργείου, θέλει ὁμολογήσει ὅτι ὁ ὀργανισμὸς οὗτος, ὁ ὑπηρετῶν πρωτίστως τὰ συμφέροντα τῶν μετόχων τῆς ἐφημερίδος διότι αἱ πλεῖσται εἶνε μετοχικαί, ὁ ὀργανισμὸς οὗτος εἶνε ὁ ἐξασφαλίζων τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ τύπου τῆς Ἀγγλίας ἐφ' οὗ οὐδεὶς ἔχει ἐπηροὴν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις δίδει τινὰ νέα ὡς ἡ Ἑλληνικὴ εἰς τοὺς ρέπορτερ ἡμῶν, ἀλλὰ σπανίως συναναστρέφεται τοὺς δημοσιογράφους, συνδιαλλέγεται μετ' αὐτῶν καὶ ἐμπνέει αὐτοὺς διὰ τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν της. Ἐκτὸς τούτου οἱ ἀρθογράφοι τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου δὲν εἶνε καθ' ἑκάστην οἱ αὐτοὶ, εἶνε ὅλως διάφοροι, εἰδικοὶ καὶ ἕκαστος εἶνε ἐλεύθερος εἰς τὰς σκέψεις καὶ γνώμας του, διὸ καὶ τὰ κύρια ἄρθρα μιᾶς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος πρὸ τῆς στοιχειοθετήσεώς των ἐγκρίνονται παρὰ τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς καὶ τοῦ διευθύνοντος (Editor). Ἠδυνάμεθα νὰ φέρωμεν ἕτερον παράδειγμα τῶν λόγων τούτων ἀρθογραφου ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων καὶ ἰσχυροτέρων μιᾶς τῶν πρωτίστων ἐφημερίδων τῆς Ἀγγλίας, ἐφημερίδος σφόδρα μισελληνικῆς, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ πρῴην ἕλλην. κυβέρνησις ἔδωκε τὸν ταξιάρχην ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει μεταβολῆς τῆς πορείας τῆς ἐφημερίδος του ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀποσιωπῶντες τὰ ὀνόματα, τοῦτο μόνον προσθέτομεν ὅτι ἅμα ὁ εἰρημένος ἀρθογράφος ἔλαβε τὸν Ταξιάρχην, τὸ συμβούλιον τῆς ἐφημερίδος ἔγραψε κατὰ τῆς Ἑλλάδος σφοδρότατον παρά ποτε ἄρθρον, ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι ὁ ἀγγλικὸς τύπος οὔτε ἀγοράζεται, οὔτε ἐμφορεῖται εἰς τὰς ἰδέας του παρ' οἱασδήποτε Κυβερνήσεως. Κατόπιν τούτων φρονοῦμεν ὅτι ἀφίχθη ὁ χρόνος καθ' ὃν οἱ Ἕλληνες ὀφείλουσιν ἐν οἵᾳ δήποτε περιστάσει νὰ μὴ ὁδηγῶνται πλέον εἰς τὰ ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικά των παρὰ τῶν δῆθεν καλουμένων ἡ μιεπισήμων ὀργάνων τοῦ τύπου τῆς Ἀγγλίας μέγα μέρος τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῶν Ἑβραίων. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιστρατείαν ἡμῶν τὰ χρηματιστήρια τῆς Εὐρώπης διήγειραν τὸν τύπον καθ' ἡμῶν ὅστις καὶ τὴν κοινὴν γνώμην τότε ἐξηγείρεν καθ' ἡμῶν.

Ἐπὶ πολλὰ ἔτη οἱ κύριοι οὗτοι δημοσιογράφοι τοὐλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ τὰ πράγματα ἡμῶν, ἔλαβον στάσιν ἀπέναντι ἡμῶν οὐδέποτε εἰς αὐτοὺς δρθεῖσαν εἴτε ὅπως μᾶς προλάβωσιν, εἴτε

ὅπως εὐχαριστήσωσι τὴν Κυβέρνησίν των συνεπείᾳ δημοσίας ἀγορεύσεως μέλους τινος τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε ὅπως ὑπηρετήσωσι τὰ τοῦ Χρηματιστηρίου συμφέροντα.

Εἰς τὴν τελευταίαν ἐπιστρατείαν ἡμῶν τὰ Χρηματιστήρια τῆς Εὐρώπης διήγειρον τὸν τύπον αὐτῆς καθ' ἡμῶν, διὸ καὶ ἐπῆλθεν ἡ ἀποστολὴ τοῦ Δουκὸς τῆς Ἐδιμβούργης καὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ στόλου. Μία δὲ μακρὰ ἐπιστρατεία προαναγγέλουσα τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος ἔστω καὶ παρὰ τῆς Ἑλλάδος, φέρει καθ' ἑκάστην φοβερὰς ζημίας τοὐλάχιστον 600—800 χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν. Τὰ Χρηματιστήρια εὑρίσκονται εἰς λίαν ἐλαστικὴν θέσιν. Ἡ ἐλαχίστη εἴδησις, ἓν ψευδὲς τηλεγράφημα δύναται νὰ ὑψώσῃ, ἢ καταρρίψῃ τὰ σχετικὰ χρεώγραφα μὲ φοβερὰς ζημίας. Καὶ τοιαῦται εἰδήσεις ἢ τηλεγραφήματα ὑπάρχουσι πολλὰ καθ' ἑκάστην, ἄρα εἰς τὴν κραυγὴν τοῦ τύπου αἱ κυβερνήσεις ἐγείρονται, ἀλλ' ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει μία ἐφημερὶς ἔστω καὶ ἡ «Σημαία» τῶν συντηρητικῶν νὰ νουθετῇ τί νὰ κάμωμεν μὲ τὸν στόλον μας, τί θὰ γίνῃ καὶ ποία εἶνε ἡ θέσις τοῦ μέλλοντος ἡμῶν, ἄλλο δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ἢ ὅτι ὑπὸ τὸ θράσος τοῦ γράφοντος ὑποκρύπτεται σκοπὸς ἄκαιρος καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον ἀκατόρθωτος, τὸν ὁποῖον τινὲς τῶν Ἑλλήνων ἀρκούντως δύνανται νὰ ἐννοῶσι.

Ἡ Ἑλλὰς οὐδεμίαν πρέπει νὰ δίδῃ προσοχὴν εἰς τὰς τοιαύτας νουθεσίας. Ἔχει μίαν μεγάλην ἀποστολήν, ἓν τρισμέγιστον καθῆκον, ἔχει δὲ πρὸς τούτοις κεφάλαια πολεμικὰ οἷα οὐδεμία ἑτέρα χριστιανικὴ ἐθνικότης τῆς Τουρκίας, ὀφείλει λοιπὸν αὐτοβούλως ταῦτα νὰ μεταχειρισθῇ, ὅπως γίνῃ οὐ μόνον σεβαστὴ πρὸς τὴν Εὐρώπην εἰς πεῖσμα τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἢ οἵας δήποτε ἄλλης, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπαραίτητος παράγων τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος. Ταῦτα συντόμως θέλομεν ὑποδείξει διὰ σειρᾶς ἄρθρων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 1 Νοεμβρίου. Τὸ μικτὸν ἐφετεῖον παρεδέξατο τὰς προταθείσας τροποποιήσεις εἰς τοὺς γνωστοὺς ἀστυνομικοὺς κανονισμούς. Ἐξαίρεσις ἐγένετο μόνον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ζητήματα, ἅτινα διατελοῦσι νῦν ὑπὸ τὴν ἐξέτασιν τῶν Κυβερνήσεων τῆς Ἑλλάδος, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσσίας.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, αὐθημερόν. Ὁ ἐπιδημικὸς τύφος ἐνέσκηψεν εἰς πολλοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν, αἵτινες μαστίζονται ὑπὸ τοῦ λιμοῦ.

ΜΟΝΑΧΟΝ, 2 Νοεμβρίου. Ἡ μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γερμανίας ἐμπορικὴ συνθήκη ὑπεγράφη σήμερον.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αὐθημερόν. Ὁ γαλλικὸς στόλος τῆς Ἀτλαντικῆς εὑρίσκεται νῦν εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Βραζιλίας. Ἐν ἐνδεχομένῃ δὲ περιστάσει, θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐγκατεστημένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ Γάλλων ὑπηκόων.

ΓΜΟΥΔΕΝ, 2 Νοεμβρίου. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος ἀναχωροῦσι τὸ Ἑσπέρας διὰ Βιέννην.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30 Ὀκτωβρίου.

Ἑλληνικὸν δάνειον...	370,—
Γαλλικὸν τῶν 3 0[0	94.60
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	473.
Δάνειον τουρκικὸν	17.17
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.	25.23

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95.18
Νέον ρωσσικὸν....	90.—
Ἑλληνικὸν 5 0[0	75.
» 4 0[0	69.1[2
Αἰγυπτιακὸν...	83,26
Ἰταλικὴ ράντα...	87.3)4
Προεξοφλητικὸς τόκος	4 0[0

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΟΥ

Τὴν ἀκόλουθον ἐκ Βιέννης ἀνταπόκρισιν ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ Λονδινίνῳ «Χρόνῳ», ἣν ὡς ἀφορῶσαν τὰ ἑλληνικὰ πράγματα, θεωροῦμεν καλὸν νὰ μεταφέρωμεν ὁλόκληρον ἐν μεταφράσει καὶ εἰς τὸ ἡμέτερον φύλλον:

Αἱ ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἀφικόμεναι ἐνταῦθα σήμερον εἰδήσεις εἶνε λίαν εὐχάριστοι. Καθ' ἣν στιγμὴν αἱ μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Πύλης σχέσεις τοσοῦτον εἶχον ἐκτραχυνθῆ ὥστε σπουδαίας προὐξένησαν ἀνησυχίας, ὁ τοῦρκος μέγας Βεζίρης μετέβαλεν αἴφνης πολιτικὴν καὶ ἐνεκολπώθη ἐκείνην τοῦ περιωρισμένου προκατόχου του Κιαμὴλ πασᾶ. Διέταξε τὸν Βαλῆν τῆς Θεσσαλονίκης Ζίχνι πασᾶν νὰ ἀνοίξῃ ὅλας τὰς ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικὰς ἐκκλησίας, αἵτινες ἐσχάτως εἶχον κλεισθῆ καθ' ὑποκίνησιν ἑλλήνων ραδιούργων, ἔδωκε δὲ παρομοίας διαταγὰς εἰς τὸν Χατζῆν Ἰζὲτ πασᾶν, διοικητὴν τῆς Ἀδριανουπόλεως. Ἐπίσης διέταξε τὸν τελευταῖον νὰ ἐπιτηρῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τοὺς πρόσφυγας Βουλγάρους, νὰ παρεμποδίζῃ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ συναθροίζωνται καὶ συνομωτῶσι, καὶ νὰ ἐκδιώκῃ αὐτοὺς ἐν τῷ ἅμα ἐκ τῆς ἐπαρχίας του, ἂν παρεῖχον ὑπονοίας ὅτι τεκταίνουσιν ἀπευκταῖόν τι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἡγεμονίας.

Ὁ Τζεβὰτ πασᾶς εἶνε ὁμολογουμένως ἄξιος συγχαρητηρίων ὅτι ἐπανῆλθεν εἰς πολιτικὴν ἥτις εἶνε τὰ μάλιστα ἐνθαρρυντικὴ εἰς τοὺς ἁπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης φίλους τῆς εἰρήνης. Δὲν ἐξετάζομεν ἂν πρὸς τοῦτο ἐνέδωκεν εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ Σταμπούλωφ ἢ τὰς παραστάσεις τοῦ ἐξάρχου τῶν Βουλγάρων Ἰωσήφ, ἢ ἂν κατεπείσθη ὁ πρόσφατος συμβιβασμὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας μετὰ τῶν ἀνακτοβουλίων τῆς Βιέννης καὶ Βερολίνου κατέστησεν ἀδύνατον τὴν ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας κατάληψιν τῆς Βουλγαρίας· τὰ ἀποτελέσματα εἶνε τὰ αὐτά. Ὁ Τζεβὰτ πασᾶς παρέσχεν οὐσιώδη ἀπόδειξιν ἐπιθυμίας τοῦ Σουλτάνου τοῦ νὰ τηρήσῃ φιλικὰς σχέσεις μετὰ τῆς Βουλγαρίας — καὶ τοῦτο σημαίνει πολύ, οὐδὲν ὀλιγώτερον ἢ τὴν ἐκμηδένισιν τῶν ταπεινῶν ἐκείνων πλεκτανῶν, ἃς Ρῶσσοι, Σέρβοι καὶ Ἕλληνες ἀπὸ κοινοῦ ἐξύφαναν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ σχηματισμοῦ ὁμοσπονδίας τῶν Κρατῶν τοῦ Αἵμου.

Διὰ τοὺς μὴ συνειθίσαντας νὰ παρακολουθῶσι τὴν ἐν Ἀνατολῇ ἐξέλιξιν τῶν συμβεβηκότων μετὰ προσοχῆς, δέον νὰ ἐξηγηθῇ ὅτι ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς τῆς Μακεδονίας δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο τάξεις, εἰς Βουλγάρους πρὸς βορρᾶν καὶ Ἕλληνας πρὸς νότον. Πρὶν ἢ ἡ Βουλγαρία ἀνακτήσηται τὴν ἀνεξαρτησίαν της πολλοὶ Βούλγαροι ἐνόμισαν πρέπον νὰ ἐξαιτήσωσι τὴν προστασίαν τῶν ἑλλήνων προξένων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τοὺς Πανέλληνας στατιστικολόγους, ὡς καὶ εἰς τὸν ἐνθουσιώδη ἐκεῖνον λιβελογράφον κ. Ἰωάννην Γεννάδιον, νῦν πρέσβυν τῆς Ἑλλάδος εἰς Λονδῖνον, νὰ καταχωρίσωσιν αὐτοὺς ὅλους ὡς Ἕλληνας. Ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν τοῦτο ἦν ἀρκετὰ εὐφυές, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἡ Βουλγαρία ἀπέσεισε τὸν τουρκικὸν ζυγόν, οἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βούλγαροι ἤρξαντο προβάλλοντες τὴν ἀληθῆ ἐθνολογικὴν καταγωγήν των, φωζοντες δι' ἐπισκόπους τοῦ γένους των καὶ διὰ Βουλγαρικὰ σχολεῖα. Παρατηρητέον ὅτι ἐπὶ πολὺν χρόνον τὰς ἀξιώσεις ταύτας ἡ Ρωσσικὴ κυβέρνησις μεγάλως ἐπροστάτευεν. Ἕκαστον ἔτος τὸ πανσλαβιστικὸν ἡμερολόγιον, ἐκδιδόμενον ἐν Μόσχᾳ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνάτιεφ, παρίστα τοὺς Βουλγάρους ὡς τοὺς μᾶλλον πολυμαθεῖς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ οὐδόλως ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψει τοὺς Σέρβους.

Τὰ πράγματα ἐξηκολούθησαν οὕτω μέχρι τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτε αἰφνιδίως οἱ Σέρβοι ἐξηγέρθησαν διαμαρτυρόμενοι. Δὲν ἐκυβερνῶντο πλέον ὑπὸ Αὐστροφίλου ὑπουργείου ἀλλ' ὑπὸ Ρωσσοφίλων Ἀντιβασιλέων καὶ ὑπουργῶν, οὗτοι δ' ἐπέμενον ὅτι μεγάλη μερὶς τῶν αὐτοκαλουμένων Βουλγάρων ἐν Μακεδονίᾳ ἦσαν πραγματικῶς Σέρβοι. Ἐσχημάτισαν μάλιστα προπαγάνδαν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἑταιρία τοῦ Ἁγίου Σάββα» ἵνα χρηματοδοτῇ τὰ Σερβικὰ σχολεῖα καὶ συντελέσῃ πρὸς διάδοσιν τῆς σερβικῆς φιλολογίας ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐκ τούτου, ὁ στρατηγὸς Ἰγνάτιεφ καὶ οἱ πανσλαυϊσταὶ φίλοι του ἠναγκάσθησαν ν' ἀλλάξωσι τακτικήν. Καίτοι δὲ ἡ Πύλη, ἐνεργοῦσα συμφώνως πρὸς τὰς καλλιτέρας ὁδηγίας, διώρισε τρεῖς Βουλγάρους ἐπισκόπους ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἠρνήθη νὰ συστήσῃ σερβικὰς ἐνορίας, τὸ πανσλαυϊστικὸν ἡμερολόγιον τοῦ 1891 ἐξεδόθη μὲ τὴν ἀπροσδόκητον εἴδησιν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν οὔτε εἷς Βούλγαρος ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλὰ μόνον Σέρβοι καὶ Ἕλληνες.

Ἐσχάτως ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁ κ. Τρικούπης καὶ διατρέχει τὴν χερσόνησον τοῦ Αἵμου μὲ ἀκατάρτιστα σχέδια συμμαχίας μεταξὺ Σερβίας Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος κατὰ τῆς Βουλγαρίας. Εἰς τὰ σχέδια δὲ ταῦτα ὑπῆρχεν ὁ ἑξῆς ἀκριβῶς κίνδυνος, ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Σερβία ἱστάμεναι ἀποφασιστικῶς παραπλεύρως ἀλλήλων καὶ ὑποστηριζόμεναι ἀσφαλῶς ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, ἠδύναντο κάλλιστα νὰ πεισθῶσιν ὥστε ν' ἀποβλέπωσιν εἰς τοὺς Βουλγάρους εἴτε ὡς ἐχθροὺς εἴτε ὡς ἀσθενεῖς καὶ μὴ δυναμένους νὰ ὑπερασπίσωσι τὰ δικαιώματά των, ὅτε δὲ ὁ Κιαμὴλ πασᾶς ἐπαύθη τῆς ἀρχῆς ἐφάνη ὅτι ἡ ἀνωτέρα ὄψις τοῦ ζητήματος εἶχεν ἐπικρατήσει εἰς Γιλδὴζ Κιόσκ. Νέος διοικητὴς διωρίσθη ἐν Θεσσαλονίκῃ, κατὰ δὲ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐγκαταστάσεώς του, ὁ Ζίχνι πασᾶς ἐπεδόθη ὁλοψύχως εἰς τὴν διὰ παντὸς τρόπου ἐξόντωσιν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγαρικοῦ στοιχείου.

Εὐτυχῶς νῦν ἤλλαξε πολιτικήν, καὶ ἂν ὁ Τζεβὰτ πασᾶς ἐμμείνει εἰς τὴν εἰλικρινῆ πολιτικὴν τοῦ ἀναγνωρίζειν τὰ δικαιώματα καὶ προνόμοια τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγάρων, πᾶς κίνδυνος συγκρούσεως μεταξὺ Βουγαρίας καὶ Τουρκίας θέλει ἀποσοβηθῆ.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Τὸ Μεσημβρινὸν Πρακτορεῖον διεβίβασεν ἡμῖν χθὲς ἀργὰ τὴν νύκτα τὸ ἑξῆς παράδοξον τηλεγράφημα περὶ ἀποπείρας κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου.

ΑΘΗΝΑΙ, 2 Νοεμβρίου. Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἐν Κοπεγχάγῃ ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 2 τρέχοντος, πολλὰ τηλεγραφήματα ἐξ ἰδιωτικῶν πηγῶν, ἀναφέρουσι τὴν φήμην ἀποπείρας κατὰ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Τὸ Μεσημβρινὸν Πρακτορεῖον ἀπήντησεν ἀμέσως, ὅτι ὁ θρύλλος οὗτος ἦν πλαστός, ἀφοῦ κατὰ τὰς πληροφορίας του καὶ κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως οὐδεμία τοιαύτη εἴδησις ἀνηγγέλθη εἰς Ἀθήνας.

Τὸ Μεσημβρινὸν Πρακτορεῖον ἀπέστειλε τηλεγραφήματα συντεταγμένα ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα εἰς Παρισίους καὶ ἀλλαχοῦ. Δὲν εἶνε περιττὸν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τὸ ἐκ Κοπεγχάγης τηλεγράφημα εἶνε μεταγενέστερον τοῦ ἐκ Γμοῦνδεν.

ΣΗΜ. «Βρετ. Ἀστέρος». Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο δημοσιεύεται ἀνωτέρω ἐν τῇ στήλῃ τῶν τηλεγραφημάτων.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΛΟΙΟΥ ΥΠΟ ΤΟΥΡΚΩΝ

Κατὰ πληροφορίας ἀνακοινωθείσας ἡμῖν ὑπὸ ἐπιβατῶν ἀφιχθέντων ἐκ Ρόδου πλοῖον ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν κυβερνώμενον ὑπὸ τοῦ Γ. Οἰκονόμου καὶ φέρον πλήρωμα ἐννέα ἀνδρῶν, συνελήφθη πρὸ τῆς Ρόδου ὑπὸ τῶν τουρκικῶν Ἀρχῶν, ἄγνωστον ἐπὶ ποίᾳ προφάσει, καὶ ἐρυμουλκήθη εἰς τὸ παράλιον ἅπαν δὲ τὸ πλήρωμα ὡς καὶ ὁ κυβερνήτης καθείρχθησαν εἰς τὰς ἐκεῖ φυλακάς· ὡς ἐμάθομεν δὲ ἐπρόκειτο νὰ ἐπιδοθῇ ἀναφορὰ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κ. Κουμουνδοῦρον, ὅπως ζητηθῶσιν αἱ σχετικαὶ πληροφορίαι παρὰ τοῦ ἐκεῖ Ἕλληνος προξένου μας

ΕΓΧΩΡΙΑ

Ο ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπανῆλθεν ἐκ Ναυστάθμου ὁ βασιλόπαις Γεώργιος, μεταβαίνων πάλιν ἐκεῖ χάριν τῆς ὑπηρεσίας του τὴν Δευτέραν.

×

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ἐξεδόθη ὁ αὐτοκρατορικὸς ἰραδὲς δι' οὗ ἀναγνωρίζει ἡ Πύλη Νεόφυτον τὸν Η' ὡς οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, προσεχῶς δὲ θέλει γίνῃ ἡ ἐπίσημος ἀνάρρησις αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον τῆς ἐκκλησίας· ὁ νέος Πατριάρχης εἶνε ὁ 256ος πατριάρχης τῆς Κ)πόλεως.

×

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΝ ΤΩ ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΩ

Οἱ μέχρι τοῦδε ἐκτελοῦντες τὴν ἐν τῷ λιμεναρχείῳ ὑπηρεσίαν ναῦται κατετάχθησαν μεταξὺ τῶν

πληρωμάτων τῆς θωρηκτῆς Μοίρας, πρόκειται δὲ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην νὰ ἐκτελῶσιν οἱ ναῦται τῆς «Κίσσης».

×

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Κατὰ τηλεγραφικὴν εἴδησιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν κατέπλευσαν χθὲς ἐν Σκοπέλῳ τρία πολεμικὰ αὐστριακά.

×

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΙ

Ἀπενεμήθη ὁ σταυρὸς τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τῷ FeridBey μέλει τοῦ συμβουλίου τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας. Ἐπίσης ἀπενεμήθη ὁ ἀργυροῦς σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Σωτῆρος τῷ κ. Φρανσοὰ Ρονταλ Γκρεσσαβάλ, ὡς καὶ τῷ κ. Ἀριστ. Ραυτοπούλῳ ὑποπροξένῳ τῆς Ἑλλάδος ἐν Φιούμῳ τῆς Αὐστρίας.

Ἐπετράπη τῷ κ. Θεοδ. Ράλλῃ ἵνα δεχθῇ καὶ φέρῃ τὸ ὑπὸ τοῦ Κεδίβου ἀπονεμηθὲν αὐτῷ παράσημον Μετζητιὲ γ' τάξεως, ὡς καὶ τῷ κ. Α. Κομνηνῷ, τῷ ὑπὸ τοῦ Κεδίβου ἀπονεμηθὲν αὐτῷ παράσημον Ὀσμανιὲ γ' τάξεως.

×

ΠΡΟΞΕΝΙΚΑ

Διωρίσθη ὁ κ. Θωμᾶς Α. Ὀφφαρὲλ ἄμισθος πρόξενος α' τάξεως ἐν Δουβλίνῳ ἀντὶ τοῦ κ. Ν. Ρούκε, οὗτινος ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ παραίτησιςς.

×

ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝ ΚΑΝΘΑΡΩ

Ὁ ἐκ τῶν ἐναπομεινάντων ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ τοῦ Κανθάρου ναυτῶν, οἵτινες ἔπασχον ἐξ εὐφλογίας, χθὲς ἀπέθανεν ἐκ τοῦ νοσήματος ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἔπασχεν· Γρηγόριος Βούλγαρης.

Ὁ θάνατος συνέβη ἀπροσδοκήτως, καθ' ὅτι οἱ ἰατροὶ περιέμενον μετὰ βεβαιότητος τὴν ἴασίν του.

×

ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Βρατζέρα κυβερνωμένη ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Ἀθηνάδη χωρητικότητος δὲ 17 τόννων, ἐναυάγησε μεταξὺ τῆς Πάρου καὶ Νάξου· τὸ πλήρωμα καὶ ὁ κυβερνήτης του ἐσώθησαν.

×

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΙ

Ἐν τῷ χωρίῳ Συτζόβη συνεπείᾳ προηγουμένων ἀφορμῶν ἐτραυματίσθη ἐπικινδύνως διὰ περιστρόφου ὁ Δ. Ροβολῆς ὑπό τινος Γρ. Καρούσου ὁ εἰρηνοδίκης ἐπελήφθη τῶν προεισαγωγικῶν ἀνακρίσεων.

***

Ὁ πρό τινος καιροῦ τραυματισθεὶς ἐν συμπλοκῇ λαβούσῃ χώραν ἐν Μεσσήνῃ Γεώργ. Ζαχαρόπουλος ὑπὸ τοῦ Δ. Γερασιμοπούλου ἀπεβίωσε ἐκ τοῦ τραύματός του.

×

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ

Ὁ ἐπὶ λῃστείᾳ κατηγορούμενος Α. Φιλιππετόπουλος συνελήφθη καὶ ἀπεστάλη εἰς Καρδίτσαν ἔνθα εἶχε διαπράξει διαφόρους λῃστείας.

***

Στενοχωρηθέντες ὑπὸ τῆς καταδιώξεως τῶν μεταβατικῶν ἀποσπασμάτων προσῆλθον πρὸς τὸν εἰσαγγελέα Ἀμφίσσης οἱ συγκατηγορούμενοι ἐπὶ βιασμῷ Χ. Μαργαρίτης καὶ Π. Κουνίδης καὶ ἐφυλακίσθησαν. Ἐπίσης προσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως Λαρίσσης ὁ ἐπὶ κλοπῇ κατηγορούμενος Σπυρίδων Κοντονικολάου.

×

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ

Χθὲς ἀπεφασίσθη νὰ τεθῇ εἰς ἀποστράτευσιν ὁ ταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Ντεντάκης ὑπὸ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου διὰ ψήφων πέντε.

×

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

Συνεστήθη στρατιωτικὸς σταθμὸς εἰς τὴν θέσιν Τζελαμανάρα πλησίον τῆς Τίρυνθος πρὸς φρούρησιν τῶν βοσκησίμων γαιῶν τοῦ δημοσίου.

×

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Ἡ Αἴθουσα τοῦ κακουργιοδικείου ἐπληροῦτο χθὲς πολλοῦ κόσμου. Τὸ ἑδώλιον τοῦ κατηγορουμένου κατεῖχε ὁ Γ. Ἀνεξάρτητος κατηγορούμενος ὅτι κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 89 ἐξέδωκε ἐν Φλωρεντίᾳ πλαστὰς ὁμολογίας τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῆς Ἑλλάδος τῶν 60 ἑκατομμυρίων ἀπομιμηθεὶς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Θ. Δεληγιάννη. Τὸ δικαστήριον συνέκειτο ἐκ τοῦ προέδρου κ. Λέκκα καὶ τῶν συνέδρων κκ. Ποτὲν καὶ Κυριακοῦ καὶ τοῦ ἀντεισαγγελέως κ. Χρ. Καψάλη. Συνηγόρους δ' εἶχεν ὁ κατηγορούμενος τοὺς κκ. Κωστῆν, Παπαλεξάνδρην, Πονηρόπουλον καὶ Κωνσταντόπουλον.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν πραγματογνωμόνων περὶ τῆς πλαστότητος τῶν ὁμολογιῶν ἤρξατο ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων·

Ἐξητάσθησαν δὲ εἴκοσι μάρτυρες μεθ' ὃ διελύθη ἡ συνεδρίασις, πρόκειται δὲ νὰ ἐξακολουθήσῃ σήμερον.

×

Ο Κος ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἔφθασεν εἰς Νεάπολιν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Χαρίλαος Τρικούπης ἀντηλλάξας ἐπισκέψεις μετὰ τοῦ κ. Κρίσπη καὶ ἄλλων πολιτικῶν σημαινόντων. Ἐκ Νεαπόλεως λέγεται, ὅτι θὰ μεταβῇ εἰς Μεσσήνην καὶ Κατάνην, ἐκεῖθεν δὲ ἐπιστρέψει κατ' εὐθεῖαν τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν εἰς Ἀθήνας.

×

Ο ΝΕΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΜΙΑΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ἐξελέγη καθηγητὴς τῆς Ἀνατομικῆς ὁ ὑφηγητὴς τῆς φυσιολογίας κ. Ρήγας Νικολαΐδης.

×

Ο κ. ΔΥΠΩΝ

Μὴ ὑπάρχοντος πλέον λόγου τῆς περαιτέρω διαμονῆς ἐν Γαλλίᾳ τοῦ ἀρχιναυπηγοῦ κ. Δυπών, προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας ταχέως καὶ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν λεπτομερῆ περὶ τῶν ἔργων τῆς ἀποστολῆς του.

×

ΝΕΑΙ ΕΔΡΑΙ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ

Χθὲς συνελθοῦσα ἡ φιλοσοφικὴ σχολὴ τοῦ πανεπιστημίου ἀπεφάσισεν ἐκ τῶν προταθεισῶν 15 νέων ἑδρῶν, τὴν ἵδρυσιν 6 μόνον· δύο νέων ἑδρῶν χημείας, δύο ἀρχαιολογίας, μιᾶς τῆς ἱστορίας καὶ μιᾶς τῆς ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας.

×

ΕΚΛΟΓΗ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

Σήμερον ἐνεργοῦνται καθ' ὅλον τὸ κράτος αἱ ἐκλογαὶ τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβούλων.

×

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς δικαιοσύνης ἤρξατο καταρτιζομένη στατιστικὴ τῶν ἀπὸ δεκαετίας διαπραχθέντων καθ' ὅλον τὸ κράτος ἐγκλημάτων ζητηθεισῶν καὶ τῶν σχετικῶν πληροφοριῶν παρὰ τῶν εἰσαγγελέων ὅλων τῶν δικαστηρίων.

×

ΘΡΑΣΕΙΑ ΛΩΠΟΔΥΣΙΑ

Ὁ κ. Γεώργιος Σαραντάρης ἔχων νὰ κάμῃ πληρωμάς, μετέβη χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Συμβολαιογραφεῖον τοῦ Ἠρ. Κακουρλιᾶ, μετὰ τὸ τέλος δὲ τῆς ἐργασίας του ἐξῆλθε, ἀφοῦ ἔθεσε τὸ βαλλάντιον ἐν τῷ θυλακίῳ τοῦ ἐπενδύτου του. Τὸ ὀγκῶδες ὅμως τοῦ βαλλαντίου του προσείλκυσε τὴν προσοχὴν ὀξυδερκοῦς τινος λωποδύτου, ὅστις ἐξηκολούθει νὰ τὸν παρακολουθῇ βῆμα πρὸς βῆμα καραδοκῶν τὴν κατάλληλον στιγμὴν ὅπως τοῦ τὸ ἀφαιρέσῃ, ἐνῷ δὲ ὁ κ. Σαραντάρης εἰσήρχετο ἔν τινι οἰκίᾳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, προφθάνει ὁ λωποδύτης ὅστις προσποιηθεὶς ὅτι ἐζήτει τινὰ ἐντὸς ὁρμᾷ ἐπ' αὐτοῦ, ἁρπάζει τὸ βαλάντιον καὶ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ γίνεται ἄφαντος. Τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο πάθημα ἐνεψύχωσε τὰς δυνάμεις τοῦ πολίτου, ὅστις ἤρξατο τρέχων μετὰ νεανικῆς ταχύτητος, βαρέως αἰσθμαίνων, ἕως οὗ τῇ δραστηρίᾳ καταδιώξει τοῦ ἐκεῖ σταθμεύοντος κλητῆρος Κ. Τσιγώνη κατωρθώθη ἡ σύλληψίς του μόλις περὶ τὴν πλατεῖαν τῆς μητροπόλεως·

Γενομένης ἐρεύνης εὑρέθη τὸ βαλλάντιόν του ἄθικτον περιέχον 145 δραχμὰς καὶ πολλὰς συναλλαγματικάς.

×

Η ΣΕΙΡΑ 131 ΤΩΝ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

Χθὲς ὁ ἐπὶ τῆς πωλήσεως τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ὑπάλληλος κατεῖχε μονόδραχμον τῆς κλαπείσης πέρυσι ἐκ τοῦ ταμείου 131 σειρᾶς· ὁ προσενεγκὼν αὐτὸ ὡδηγήθη ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως, ὅστις ἐπελήφθη ἀνακρίσεων.

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Σήμερον μ. μ. ἐκδίδεται ὁ «Γάτος τοῦ Ν. Ἀριστοφάνους» ἐφημερὶς σατυρικὴ μετὰ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων.

***

Σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἔκδοσις τῆς ἀρχαίας συναδέλφου Στοᾶς ὑπὸ κ. Ἀρ. Βαμβᾶ εἰς ἣν εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΓΑΜΒΕΤΑ

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένοντο ἐν Παρισίοις τὰ ἐπίσημα ἀποκαλυπτήρια τοῦ πρὸς μνήμην τοῦ Γαμβέτα ἐγερθέντος μνημείου, τὴν ἐπομένην δὲ ἡ ἐνταφίασις τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐν μικρῷ θόλῳ ὑπὸ τὸ μνημεῖον, παρισταμένων πεντήκοντα περίπου ἐκ τῶν στενωτάτων φίλων καὶ συγγενῶν τοῦ μεγάλου δημοκράτου. Ἡ καρδία διετηρεῖτο ἐντελέστατα, περιγράφεται δὲ ὑπὸ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου ὡς λίαν μεγάλη. Ὁ γερουσιαστὴς Σέρερ ἀνέγνω τὴν ἑπομένην δήλωσιν, γεγραμμένην ὑπὸ τῆς κυρίας Πὼλ Βέρτ. «Ἡ καρδία τοῦ Γαμβέτα, φυλασσομένη ὑπὸ τοῦ φίλου του Παύλου Βέρτ, ἐκρατήθη ὑπ' ἐμοῦ μέχρι τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ πρὸς τὸν μέγαν πατριώτην μνημείου ὑπὸ τῶν Ἀλσατῶν καὶ Λωραινίων. Ἐγὼ δέ, σήμερον ἀνατίθεμαι αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀποτελούντων τὴν ἐπιτροπὴν μελῶν. Παρίσιοι, 6 Νοεμβρίου, 1891». Τὸ ὑέλινον δοχεῖον τὸ περιέχον τὴν καρδίαν μετὰ δύο πειστηρίων καὶ τοῦ καταλόγου τῶν συνδρομητῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μνημείου, ἐτέθησαν ἐντὸς μολυβδίνης θήκης, ἥτις ἐκλείσθη εἰς ξύλινον κιβώτιον καὶ κατετέθη ἐν τῷ μικρῷ θόλῳ. Οὗτος δὲ ἐφράχθη καὶ ἐκαλύφθη διὰ μαύρου μαρμάρου φέροντος τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐνταῦθα ἀναπαύεται ἡ καρδία τοῦ Γαμβέτα».

Ο ΠΡΩΗΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

Ἀνταποκριτὴς τῆς γαλλικῆς ἐφημερίδος «Φιγαρῶ» ἔσχεν ἐσχάτως συνέντευξιν μετὰ τοῦ πρώην αὐτοκράτορος τῆς Βραζιλίας Δὸν Πέτρου, ὅστις ὡμίλησεν αὐτῷ ὡς ἕπεται περὶ τῆς ἐνεστώσης ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κρίσεως.

«Οὐδὲν γνωρίζω ἐκ τῶν ὅσων συνέβησαν ἐν Βραζιλίᾳ κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη. Ἀγνοῶ παντελῶς πάντα τὰ ἐκεῖ διατρέξαντα εἴτε προγενέστερα εἴτε μεταγενέστερα. Ἡ ἐπιθυμία μου, ἄμμεσος ἢ ἔμμεσος, δὲν ἦτο νὰ γείνω ἀντικείμενον ἐμφυλίου πολέμου, τὸ πᾶν δὲ ἐθυσίασα ὅπως προφυλάξω τὴν χώραν μου ἐκ τῆς μάστιγος ταύτης. Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἔμαθον τὴν εἴδησιν τῆς ἐκθρονήσεώς μου, ἠδυνάμην νὰ καταστείλω τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα. Θὰ ἤρκει πρὸς τοῦτο νὰ τρέξω μεταξὺ τοῦ λαοῦ μου καὶ νὰ δείξω ἐμαυτὸν ἄοπλος, ἀλλ' ἡ ἰδέα ὅτι τὸ πρόσωπόν μου ἠδύνατο ν' ἀποβῇ ἀντικείμενον αἱματοχυσίας μὲ ἔκαμε νὰ προτιμήσω τὴν ἐξορίαν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἦν ἡ φαεινοτέρα ἀπόδειξις τῆς πρὸς τὴν Βραζιλίαν ἀγάπης μου. Οὐδέποτε ἠγάπησα τὴν ἀρχὴν ἐκ προσωπικῆς φιλοδοξίας καὶ οὐδέποτε ἐπεθύμησα νὰ εἶμαι ἄλλο τι εἰμὴ ποιμὴν τοῦ λαοῦ μου. Μὴ ἄρα μετανοοῦσι νῦν διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς πατρικῆς μου Κυβερνήσεως; Μὴ ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ τὸ δίκαιον θριαμβεύουσι τῆς ἀγνωμοσύνης καὶ ἀδικίας; Δὲν δύναμαι νὰ ἀπαντήσω εἰς ταῦτα· μόνον γνωρίζω ὅτι, καθ' ἃ εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀνέγνων, ὁ Κομμοδόρα δὰ Γάμα διωρίσθη δικτάτωρ. Ἀλλὰ τί ἕτερον δύναμαι νὰ γνωρίζω; Τὸ πᾶν εἶνε μυστήριον δι' ἐμέ. Τὸ μόνον πρᾶγμα ὅπερ δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω εἶνε ἡ εἰς τὸν λαόν μου πίστις μου, καὶ ἂν οὗτος ἔκαμνεν ἔκκλησιν εἰς τὸν γηραιὸν Αὐτοκράτορά του, θὰ ἠψήφουν ἀμέσως τοὺς κινδύνους μακροῦ ταξειδίου ὅπως ἐπιστρέψω καὶ πάλιν μεταξὺ τῶν τέκνων μου καὶ ἀφιερώσω ὅλας τὰς ἐναπολειπομένας μοι δυνάμεις ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας των. Θὰ θεωρήσω δὲ ὡς ἐπαρκεστάτην ἀνταμοιβὴν νὰ κοιμηθῶ τὸν τελευταῖον ὕπνον ἐν τῇ περιπλημένῃ μου χώρᾳ.»

Ὁ Βαλῆς τῆς Θεσσαλονίκης διετάχθη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βεζύρου νὰ σεβασθῇ τὰ δικαιώματα τῆς ἐν τῷ Βιλαετίῳ τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας, ὥστε φαίνεται ὅτι αἱ παραστάσεις τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Βουλγάρου Ἐξάρχου κατὰ τῶν τελευταίων μέτρων τοῦ Βαλῆ ὑπῆρξαν ἀποτελεσματικαί.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

—

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων

—

(Συνέχεια)

Ἐὰν οὐδεμία εὐρύχωρος αἴθουσα εὑρίσκετο πρόχειρος, κεκαλυμμένον τι παράπηγμα ἀνηγείρετο ἐν τῇ κυριωτάτῃ ἑκάστης κομητείας πόλει καὶ ἐν ἄλλοις προσφόροις μέρεσι, εἰς ἃ οἱ ὑποψήφιοι καὶ οἱ φίλοι αὐτῶν συνήρχοντο. Οἱ ὑποψήφιοι προετείνοντο ὑφ' ἑνὸς τῶν ὀπαδῶν αὐτῶν καὶ ὑπεστηρίζοντο ὑπ' ἄλλου τινός.

Μετὰ ταῦτα δὲ ἠγόρευον οὗτοι ἐνώπιον τῶν ἐκλογέων αὐτῶν ἐκθέτοντες τὰ πολιτικὰ φρονήματα καὶ τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσιν αὐτούς. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν προτεινομένων ὑποψηφίων δὲν ὑπερέβαινε τὸν ἀριθμὸν ὃν οἱ ἐκλογεῖς ἐδικαιοῦντο νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὸ κοινοβούλιον, οἱ ὑποψήφιοι οὗτοι ἀμέσως ἐξελέγοντο ὡς βουλευταί. Ἐὰν δὲ προετείνοντο πλείονες, ὁ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἔφορος προσεκάλει τοὺς παρευρισκομένους νὰ ὑψώσωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διεκήρυττε τίς τῶν ὑποψηφίων εἶχεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν πλειονοψηφίαν. Ἐπειδὴ ὅμως ἦτο ἀδύνατον διὰ τοῦ τρόπου τούτου ν' ἀνακαλυφθῇ ἐὰν πάντες οἱ οὕτως ὑψοῦντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐδικαιοῦντο εἰς ψῆφον, πᾶς τῶν ὑποψηφίων ὅστις δὲν ἔστεργε ν' ἀποδεχθῇ τὴν πρόφασιν ταύτην, ἠδύνατο νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν τῶν ψήφων ἐγγραφήν. Ἀλλὰ διὰ τοῦ περὶ μυστικῆς ψηφοφορίας νόμου τοῦ 1872, οὗ ἐμνημόνευσα ἤδη, ἐνομοθετήθη ὅπως ἐφ' ὅσον ὁ νόμος οὗτος διατελεῖ ἰσχύων, οἱ ὑποψήφιοι ἀνακηρύττονται ἐγγράφως ὑπὸ δύο ἐγγεγραμμένων ἐκλογέων, ἐκδηλούντων τὴν συναίνεσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν Τὸ δελτίον τῆς ἀνακηρύξεως οὕτως ὑπογεγραμμένον παραδίδεται πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἔφορον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ὑποψηφίου ἢ ὑπὸ τοῦ προτείνοντος ἢ ὑποστηρίζοντος αὐτὸν κατὰ τὸν ὡρισμένον τῆς ἐκλογῆς χρόνον.

Ἐὰν μίαν ὥραν μετὰ τὸν ὡρισμένον τῆς ἐκλογῆς χρόνον δὲν ἀνακηρυχθῶσιν ὡς ὑποψήφιοι πλείονες τῶν ὑπαρχουσῶν θέσεων, ὁ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἔφορος ἀμέσως κηρύττει ἐκλελεγμένους τοὺς προταθέντας ὑποψηφίους. Μόνον ὁ ὑποψήφιος, ὁ προτείνων καὶ ὁ ὑποστηρίζων αὐτόν, ὡς καὶ εἷς ἕτερος ὑπ' ἐκείνου ἐκλεγόμενος δικαιοῦνται εἰς τὸ νὰ παρευρίσκωνται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς. Περιττὸν εἶνε νῦν ὅπως ὁ ὑποψήφιος «ἀπαιτῇ ψηφοφορίαν. Ἐὰν διαμφισβητῆται ἡ ἐκλογή, ὁ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἔφορος ὀφείλει νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἐκλογὴν καὶ νὰ γνωστοποιῇ τὴν διὰ τὴν ψηφοφορίαν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν. Ἡ ψηφοφορία ἐγκαινίζεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἐφόρου, ὅστις ὀφείλει πρῶτον νὰ διακηρύξῃ, ὅτι θέλει τηρήσει πᾶσαν κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου διατασσόμενον τρόπον μυστικότητα.

Ἡ ψηφοφορία γίνεται διὰ ψηφοδελτίων. Ἕκαστος ἐκλογεὺς λαμβάνει ἐκλογικὸν ψηφοδέλτιον δεικνύον τὰ ὀνόματα καὶ τὰ προσόντα τῶν ὑποψηφίων. Ὁ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἔφορος (ἐὰν ζητηθῇ τοῦτο ὑφ' οἱουδήποτε τῶν ὑποψηφίων) ἀπευθύνει πρὸς τὸν ἐκλογέα, καθ' ὃν χρόνον οὗτος δίδει τὴν ψῆφον αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ μετὰ ταῦτα, δύο ἐρωτήσεις (ἢ μίαν ἐκ τῶν δύο τούτων), ὡς ὑπὸ τοῦ νόμου διατάσσεται, ὧν σκοπὸς εἶνε ἡ ἐξακρίβωσις, 1ον τῆς ταὐτότητος τοῦ ἐκλογέως. 2ον τοῦ ἐὰν ὁ παρουσιαζόμενος ἐκλογεὺς δὲν ἐψήφισεν ἤδη.

Ὁ ἐκλογεὺς δύναται ὡσαύτως (ἐπὶ τῇ ἀπαιτήσει τῶν ὑποψηφίων) νὰ ὑποβληθῇ εἰς ὅρκον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα· καὶ ἐὰν ἀρνηθῇ νὰ δώσῃ τὸν ἀπαιτούμενον ὅρκον, δύναται ν' ἀποκλεισθῇ τῆς ψηφοφορίας. Ὁ ἐκλογεὺς σημειοῖ μετὰ ταῦτα μυστικῷ τῷ τρόπῳ τὴν ψῆφον αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ δελτίου καὶ πτύσσων τοῦτο οὕτως ὥστε νὰ ἀποκρύψῃ τὴν ψῆφον αὐτοῦ, θέτει τὸ δελτίον ἐντὸς κεκλεισμένου κιβωτίου παρουσίᾳ τοῦ προεδρεύοντος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας αἱ κάλπαι σφραγίζονται καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἔφορον, ὅστις ἀνοίγει αὐτάς, καὶ ἀφοῦ ἐξακριβώσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας διὰ τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν ψήφων, κηρύττει ὡς ἐκλεχθέντας τοὺς ὑποψηφίους ἐκείνους, εἰς οὓς αἱ πλεῖσται τῶν ψήφων ἐδόθησαν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ὁ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἔφορος, ἐὰν τυγχάνῃ ὢν ἐγγεγραμμένος ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς καταλόγοις, ἔχει ψῆφον ἀποφασιστικήν.

Πᾶσα παραποίησις τῶν ψηφοδελτίων καὶ πᾶσα καλπονόθευσις θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς πλημμέλημα, τιμωρητέον διὰ φυλακίσεως, μετὰ ἢ ἄνευ καταναγκαστικῆς ἐργασίας, οὐχὶ μακροτέρας τῶν ἓξ μηνῶν.

Ἐὰν ὁ οὕτω παραβαίνων τὸν νόμον τυγχάνει ὢν ἔφορος ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ἢ δημόσιος λειτουργός, εἰς ὃν εἶνε ἀνατεθειμένον καθῆκόν τι ἐν τῷ τῆς ψηφοφορίας τόπῳ, ὑπόκειται εἰς φυλάκισιν οὐχὶ μακροτέραν τῶν δύο ἐτῶν, μετὰ ἢ ἄνευ καταναγκαστικῆς ἐργασίας. Καὶ πάντες οἱ δημόσιοι λειτουργοί, ὑπάλληλοι καὶ ἐκλογικοὶ πράκτορες, οἵτινες τυγχάνουσιν ἐκτελοῦντες καθῆκόν τι ἐν τῷ τῆς ἐκλογῆς τόπῳ, ὀφείλουσι νὰ τηρῶσι πᾶσαν μυστικότητα ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως οὐχὶ μακροτέρας τῶν ἓξ μηνῶν, μετὰ ἢ ἄνευ καταναγκαστικῆς ἐργασίας.

Τὸ ἐκλεχθὲν μέλος τοῦ κοινοβουλίου δύναται νὰ στερηθῇ τοῦ βουλευτικοῦ αὐτοῦ ἀξιώματος, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι οὗτος ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ, ἐγένοντο ἐν γνώσει αὐτοῦ ἔνοχοι δωροδοκίας, ἀνηθίκων μέσων καὶ ἐξασκήσεως ἀθεμίτου ἐπιρροῆς πρὸς ἀπόκτησιν ψήφων· ἢ ἐὰν ἀνακαλυφθῇ ὅτι μεταξὺ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ψηφισάντων ὑπῆρχον τινες οὐδὲν δικαίωμα ψήφου κεκτημένοι, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ψήφων τούτων, ὁ ἀντίπαλος αὐτοῦ εἶχεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν πλειονοψηφίαν τῶν τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα κεκτημένων ἐκλογέων.

Ἄλλοτε ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων, ὡς πολιτικὸν σωματεῖον, ἀπεφάσιζε περὶ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν. Μετὰ ταῦτα τὸ ἔργον τοῦτο ἀνετέθη εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπήν· καὶ ἤδη ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν δικαστῶν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου. Πᾶσα κατὰ τῶν ἐκλογῶν ἔνστασις ἐκδικάζεται ἐν τῇ κομητείᾳ ἢ τῇ κωμοπόλει ἐν ᾗ διεξήχθη ἡ προσβαλλομένη ἐκλογή.

Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κοινοβουλευτικῆς συνόδου κενωθῇ βουλευτική τις ἕδρα, ὁ Πρόεδρος, διαταγῇ τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων, ἐκδίδει τὸ πρὸς τοῦτο διάταγμα πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ στέμματος. καὶ τὰ κλητήρια γράμματα ἀποστέλλονται ὅπου δεῖ, καθ' ὃν περιέγραψα τρόπον. Ἐὰν δὲ κενωθῇ αὕτη κατὰ τὰς διακοπάς, καὶ ὁ πρόεδρος πληροφορηθῇ περὶ τούτου δι' ἐγγράφου ὑπογεγραμμένου ὑπὸ δύο μελῶν τοῦ κοινοβουλίου τὰ κλητήρια ταῦτα γράμματα ἐκδίδονται καὶ ἄνευ τῆς διαταγῆς τοῦ κοινοβουλίου.

Τὰ μέλη, καίπερ νομίμως ἐκλεχθέντα, δύνανται νὰ ἀποπεμφθῶσι τῆς βουλῆς δι' ἀπρεπῆ διαγωγήν· ἡ ἕδρα δὲ παντὸς μέλους καθίσταται κενή, ἐὰν οὗτος κηρυχθῇ χρεωκόπος καὶ δὲν συμβιβασθῇ πρὸς τοὺς δανειστὰς αὐτοῦ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, ἢ ἐὰν δεχθῇ δημοσίαν θέσιν· δύναται ὅμως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐκ νέου νὰ ἐκλεχθῇ καὶ νὰ καταλάβῃ τὴν ἕδραν αὐτοῦ. Ἐὰν ἁπλῶς μετατεθῇ ἀπὸ μιᾶς θέσεως εἰς ἑτέραν, ἐὰν π. χ. ὁ Solicitor-General διορισθῇ διὰ προβιβασμοῦ Attorney-General, δὲν ἔχει ἀνάγκην οὗτος νὰ ὑποβληθῇ εἰς νέαν ἐκλογήν. Τὸ μέλος τῆς βουλῆς δύναται νὰ μὴ δώσῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ θέσεως· ἀλλ' ἐὰν δεχθῇ τὴν κοσμητείαν τῶν Chiltern Hundreds ἢ τῶν Manors τῶν East Hendred, Northstead ἢ Hempholme (ὑπεράριθμοι θέσεις ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ στέμματος διατηρηθεῖσαι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον) ἡ ἕδρα αὐτοῦ κενοῦται καὶ δύναται οὕτω ν' ἀποχωρήσῃ τοῦ κοινοβουλίου, Οὐδεμίαν φέρει εὐθύνην δι' ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν εἴπῃ κατὰ τὰς ἐν τῷ κοινοβουλίῳ συζητήσεις. Διὰ νόμου χορηγεῖται εἰς μὲν τὴν βουλὴν τῶν κοινοτήτων τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ ὅρκον εἰς τοὺς ἐνώπιον αὐτῆς ἐξεταζομένους μάρτυρας, εἰς δὲ τὰς ἐπιτροπὰς τῆς βουλῆς, νὰ ἐπιβάλλωσιν ὅρκον εἰς τοὺς ἐνώπιον αὐτῶν κλητευομένους μάρτυρας. Ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων κέκτηται τὸ δικαίωμα νὰ εἰσάγῃ ὅλα τὰ νομοσχέδια τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς προσόδους καὶ τὴν φορολογίαν τοῦ βασιλείου, καὶ νὰ ψηφίζῃ τὰς δαπάνας. Ἡ βουλὴ τῶν λόρδων δὲν δύναται νὰ μεταβάλῃ ἢ νὰ τροποποιήσῃ τὰ νομοσχέδια τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν φορολογίαν τῆς χώρας· δύναται μόνον ν' ἀπορρίψῃ ἢ νὰ ἐγκρίνῃ αὐτὰ ἐν συνόλῳ ὡς παραπέμπονται εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων.

(ἀκολουθεῖ)

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

—

Τὰ δῶρα τὰ ὁποῖα προσέφερεν ὁ λόρδος Ἄλιγκτων εἰς τὴν μνηστὴν αὐτοῦ ἦσαν περίπου ἀξίας 15,000 λιρῶν στερλινῶν.

⁂

Ἡ Ἰμφλουέντζα ἐν Δουνδεε εὑρίσκεται ἐν ἐπιτάσει εἰσέτι. Ἐν Λονδίνῳ δὲ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα 7 ἀπέθανον ὑπὸ τῆς ἐπιδημίας ταύτης, ἥτις προσωρινῶς εὑρίσκεται εἰς ὕφεσιν.

⁂

Ἐν Λονδίνῳ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγεννήθησαν 2,603 καὶ ἀπέθανον 1,348.

⁂

Ἄνθρωπός τις ἐκ Δουνδεε καταγόμενος διήνυσε 11 1)2 μίλια εἰς 1 ὥρ. 59΄ καὶ 12 1)2΄΄.

⁂

Ἁμαξοποιός τις ἐν Ἀλτόνᾳ κατεσκεύασεν ἐσχάτως ἅμαξαν τελετῆς διὰ τὸν βασιλέα τῆς Δαχομέης. Δὲν θὰ σύρηται ὑπὸ ἵππων, ἀλλ' ὑπὸ 16 δούλων, ὁ βασιλεὺς δὲ στηρίζει τὸν πόδα του ἐπὶ μετάξης ἀνοικτοῦ κυανοῦ χρώματος.

⁂

Ἡ κατανάλωσις τῶν γυναικείων σιγάρων ἐν Γαλλίᾳ ἀνῆλθεν ἀπὸ 101,900 φρ. εἰς ὀκτακοσίας χιλιάδας φρ. τὸ παρελθὸν ἔτος. Αἱ δὲ παραγγελίαι αἱ δοθεῖσαι εἰς τὸ καπνοκοπτήριον θέλουσιν ἀποφέρει μεγαλείτερον εἰσόδημα.

⁂

Οἱ ἠθοποιοὶ καὶ διευθυνταὶ τῶν θεάτρων τοῦ Λονδίνου, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας εἰσερχομένου ἤδη εἰς τὸ 50ον τῆς ἡλικίας του ἔτος, διὰ κοινοῦ ἐράνου θὰ προσφέρωσιν αὐτῷ χρυσῆν σιγαροθήκην κεκοσμημένην δι' ἀδαμαντίνου λοφίου καὶ μονογράμματός του.

⁂

Οἱ Ἐσκιμῶοι ἔχουσι γυναῖκας ῥάπτας.

⁂

Ὑπάρχουσι 16 ἑκατομμύρια ἀγελάδων εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

⁂

Ὁ κόνικλος ἀντέχει εἰς κατώτερον βαθμὸν θερμοκρασίας ἢ τὰ ἄλλα ζῷα.

⁂

Ἡ κατασκευὴ τεχνητῶν ὀδόντων δι' ἵππους εἶνε νέα βιομηχανία, ἐφευρεθεῖσα ἐσχάτως ἐν Παρισίοις.

⁂

Ἡ Ἰαπωνία κέκτηται νῦν 25 χιλιάδας ἐφημερίδων, ἐνῷ πρὸ εἰκοσαετίας οὔτε μία τοιαύτη ἐξεδίδετο.

⁂

Εἰς σύμπαντα τὸν κόσμον ἀποθνήσκουσι κατ' ἔτος σχεδὸν τριάκοντα πέντε ἑκατομμύρια ἄτομα.

⁂

Ἕνδεκα χιλιάδες ἀτμόπλοια πλέουσι τοὺς τέσσαρας μεγάλους Ὠκεανείους δρόμους.

⁂

Ἐκ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τοῦ Λονδίνου τὰ 4)5 οὐδέποτε εἰσέρχονται εἰς ἐκκλησίαν.

⁂

Πλέον τῶν διακοσίων ἑκατομμυρίων λιτρῶν τείου καταναλίσκονται ἐτησίως ἐν Λονδίνῳ.

⁂

Οἱ διανομεῖς τῶν ταχυδρομείων ἐν Λονδίνῳ διανύουσιν ἡμερησίως κατὰ μέσον ὅρον 12 μίλια.

⁂

Ἕτερον Σουηδικὸν χωρίον κατεστράφη ὑπὸ ἡφαιστείου τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα.

⁂

Κατὰ προσφάτους ὑπολογισμοὺς ἡ αἰθάλη ἀφ' ἧς καθαρίζονται αἱ καπνοδόχαι τοῦ Λονδίνου, ἀπαιτεῖ χιλίους ἵππους πρὸς μετακόμισιν.

⁂

Ἐν Σικελίᾳ μεταχειρίζονται τοὺς χοίρους ὡς κοπρολόγους τῶν πόλεων. Τρώγουσιν τὰ μᾶλλον ἀκάθαρτα ἀπορρίμματα, ἀρκεῖ ἐπὶ τούτων νὰ ῥιφθῶσιν ὀλίγα πίτυρα.

⁂

Ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ χωρίον Σάνδι ἀποστέλλει ἐνίοτε εἰς τὰς ἀγορὰς δέκα χιλιάδας μόδια ἀγγουρίων καθ' ἑβδομάδα.

⁂

Τηλεγράφημα ἐξ Ἁγίου Φραγκίσκου ἀγγέλλει, ὅτι ἐν Χαγουάη ἀνεκαλύφθη νέα λίμνη, ἧς τὰ ὕδατα εἶνε περισσότερον ἁλμυρὰ ἀπὸ τὰ τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης.

⁂

Ὑπολογίζεται, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ ἀποικίᾳ τῆς Νέας Ζηλανδίας προβάτων ἀνέρχεται εἰς τὸ καταπληκτικὸν ποσὸν τῶν δέκα ἓξ ἑκατομμυρίων, ἐνῷ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνήρχετο εἰς 16,116,000.

⁂

Ἄφθονος χιὼν κατέπεσεν ἐσχάτως ἐν Βουλγαρίᾳ ἀναγκάσασα τοὺς σιδηροδρόμους νὰ διακόψωσι τὴν κυκλοφορίαν, καθόσον εἰς μέρη τινα τὸ ἔδαφος καλύπτεται ὑπὸ στρώματος χιόνος δέκα ποδῶν ὕψους.

⁂

Τὸ θερμὸν ὕδωρ εἶνε τὸ δραστικώτερον ἰατρικόν. Θερμὸν λουτρόν, πρὸ τοῦ κατακλιθῶμεν, καὶ κατ' αὐτὰς μάλιστα τὰς θερινὰς νύκτας, εἶνε τὸ καλλίτερον φάρμακον κατὰ τῆς ἀγρυπνίας.

14 ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

—

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

—

Ὁ Νῖκος Τζάρας.

Εἰς τοῦρκος ἠδύνατο νὰ ῥαπίσῃ ἢ φονεύσῃ ἕνα χριστιανὸν οἱουδήποτε βαθμοῦ χωρὶς νὰ ὑπόκηται εἰς τὴν ἴσην τοῦ ἐγκλήματος ποινήν.

Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὡς ἐκφράζεται καὶ ἱστορικός τις, ἡ ἡ ἐνεργητικότης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους συνετρίβη ἐν τῇ νηπιότητι αὐτῆς, ἢ ἐν τῇ ἀναπτύξει αὐτῆς κατεπνίγη καὶ κατέστη ἡ ὡρισμένη λεία τοῦ δορυκτήτορος.

Ἡ κατάστασις αὕτη, προσθέτει ὁ αὐτός, εἶνε ἡ ἀποκλείσασα ἐκτὸς τοῦ ἐπιλοίπου κόσμου τοὺς δυστυχεῖς γόνους ἀνδρῶν ἐνδόξων καὶ καλύψασα αὐτοὺς τόσους αἰῶνας διὰ ζοφεροῦ σκότους.

Μετὰ τὴν ἀνάβασιν τοῦ Ἀχμέτου Γ΄. εἰς τὸν θρόνον τοῦ Μωάμεθ, ἢ μᾶλλον μετὰ τὴν εἰρήνην τοῦ Πασσάροβιτζ, ὅταν τῷ 1718 οἱ Ἐνετοὶ ἀπώλεσαν πᾶν μέρος τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ Τοῦρκοι ἔμειναν μόνοι κύριοι. ἡ θέσις ταύτης δυσχεραίνεται. Βασιλεία σφραγισθεῖσα διὰ πάσης ἀκολασίας καὶ κραιπάλης, ἀνταλάξασα τὰ τοῦ Ἄρεος τρόπαια τῶν προκατόχων αὐτῆς διὰ τῶν ἡδονῶν τῶν χαρεμίων, ἔδωσε τρομερὸν παράδειγμα πρὸς ὅλους τοὺς ἀπομεμακρυσμένους τοπάρχας της. Αἱ ἀνθιππασίαι τῶν βέηδων, αἱ ἱπποδρομίαι, αἱ προσπεποιημέναι ἔφοδοι, αἱ διατηροῦσαι τὸ πολεμικὸν πῦρ τοῦ κατακτητοῦ, βαθμηδὸν μετεβλήθησαν εἰς κτηνώδη μαλθακότητα, εἰς αἱμοχαρῆ διαρπαγήν. Οἱ πράκτορες τοῦ Πατισὰχ εἰς οὐδὲν ἄλλο ἐνησχολοῦντο ἢ πῶς ν' ἀνακαλύψωσι τὴν ὡραιοτέραν κόρην καὶ τὸ εὐειδέστερον μειράκιον, ὅπως μετακομίσωσι τοῦτο εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ τὸ ἀναθέσωσιν εἰς τὸ σεράγιον.

Ἡ σπατάλη τοῦ χαρεμίου, αἱ ἀγοραὶ τῶν πολυτίμων λίθων καὶ τῶν χρυσῶν ἐπέφεραν τὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν φόρων καὶ κατὰ συνέπειαν τὸν ἔσχατον παροξυσμὸν τῆς τυραννίας.

Ἐνταῦθα τὰ ὅρια τῆς ὑπομονῆς ἤγγισαν εἰς τὸ πέρας των, ἡ φιλοτιμία ἤρξατο ἐκ βαθυτάτης ληθαργίας νὰ ἐγείρηται καὶ ἡ νεναρκωμένη δραστηριότης ν' ἀνευρίσκῃ τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς ζωηρότητα . . . τότε πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων μετὰ λύσσης ἐγκατέλειψαν τὰς πόλεις καὶ τὰς οἰκογενείας των καὶ δραμόντες εἰς τὰ ὄρη ἐκρύβησαν ἐν τοῖς ἄλσεσι καὶ σπηλαίοις. Οἱ τοιοῦτοι ἐπωνομάσθησαν ἁρματωλοί, κλέπται, παλληκάρια. Πᾶσα ἀρχαιοτέρα χρονολογία περὶ τῆς συστάσεως τῶν τοιούτων εἶνε ἁπλῶς ὑποθετικὴ καὶ ἀμφισβητητέα, διότι οὐδεὶς τῶν περιηγητῶν τοῦ ΙΔ΄. ἢ ΙΕ΄. αἰῶνος κάμνει περιγραφὴν ἢ μνείαν τινὰ περὶ τοιούτων. Ἡ δὲ τοῦ Πουκεβίλλ καταγωγή των ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἢ ἡ τοῦ Ἰακώβου Ῥίζου ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Σκενδέρμπεη ἢ ἡ τοῦ Κ. Φοριέλου καὶ Καρὲλ ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς τῶν Τούρκων φαίνονται ἁπλαῖ ὑποθέσεις. Εἰς τὴν βόρειον ὀρεινὴν Ἑλλάδα ὑπῆρχον ἀληθῶς δεῦρο κἀκεῖσε πρὸ χιλίων ἐτῶν κλέπται, καθότι ἡ ἰδία φύσις παρεχώρει ἱκανὰ καταγώγια πρὸς τὸν τοιοῦτον σκοπόν· ἀλλ' οὗτοι οἱ κλέπται ἦσαν αὐτόχρημα λησταὶ καὶ κατ' οὐδὲν δυνάμεθα νὰ τοὺς συγκρίνωμεν ὡς πρὸς τὸν πολιτικὸν σκοπὸν μετὰ τῶν περιφήμων κλεπτῶν τοῦ ΙΗ΄ καὶ ΙΘ΄ αἰῶνος. Οἱ κλέπται καὶ οἱ ἁρματωλοί, μεθ' ὧν ἤδη συναπαντώμεθα, ἔφερον γεγραμμένας ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτῶν τὰς λέξεις μάχεσθαι ὑπὲρ θρησκείας καὶ ἐλευθερίας, σκοπὸς ἱερὸς καὶ κύριον συστατικὸν ἔθνους πατραγάθου, ἔθνους μεγαθύμου. Ἐνώπιον τοῦ θείου τούτου πατριωτισμοῦ πάντα τὰ λοιπὰ τῶν ἁρματωλῶν μας παραπτώματα, ἑκούσιά τε καὶ ἀκούσια, λησμονοῦνται καὶ παραγράφονται.

Μετὰ τὰ εἰρημένα ταῦτα, τὰ διακόψαντα μὲν ἐπί τι τὴν συνέχειαν τῆς διηγήσεως ἡμῶν, οὐχ ἧττον ὅμως ἀναπόφευκτα ὡς προεἴπομεν, καθὸ ἀπαρτίζοντα τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἱστορικοῦ ἐπὶ τοῦ μυθιστορικοῦ τῆς διηγήσεως μας μέρους, ἐπανακάμπτομεν εἰς τὸν Χρῆστον Μιλλιώνην, τὴν μητέρα τοῦ Ἀλῆ καὶ λοιποὺς οὓς παρετηρήσαμεν ἀστέγους ἐν τῇ ὀργῇ τῆς φοβερᾶς ἐκείνης νυκτός.

Ἀφοῦ καθικέτευσεν ἡ Χάνκω τὸν Βέλιον, ἵνα μὴ παραδώσῃ αὐτὴν καὶ τὴν θυγατέρα της εἰς τοὺς γαρδικιώτας, ἡ μὲν νέα Χαϊνίτζα δεδεμένη ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ἀγᾶ ἔκρυψε τὸ πρόσωπον εἰς τὸ στῆθος τούτου καὶ ἤρξατο νὰ χέῃ δάκρυα πολλά, ἡ δὲ μήτηρ στρέψασα ὑπερήφανα βλέμματα καὶ καθορῶσα τὴν θυγατέρα της ἠγανάκτει, ὅτι δὲν εἶχε τὰς χεῖρας ἐλευθέρας καὶ ἓν ὅπλον, ἵνα μᾶλλον ἀποθάνῃ μαχομένη ἢ ὑποστῇ τοιαύτην περιφρόνησιν. Ἀκολούθως καταφρονοῦσα καὶ τὸν θόρυβον αὐτόν, τῶν μαινομένων στοιχείων τῆς φύσεως, κατηρᾶτο τὸ πεπρωμένον της, καὶ τὸν ἴδιον Ἀσμοὺγ τὸν ἀλιτήριον δαίμονα τῆς διχονοίας καὶ τοῦ πολέμου ὅστις τὴν ὤθησεν εἰς τοῦ ἀγᾶ τὴν φιλοξενίαν.

— Ἔρχεται θὰ ὁ Νῖκος, εἶπε τέλος ὁ Χρῆστος, ὅστις ὡς ἀληθὴς ἀετὸς ἠκολούθει διὰ τῶν ὀμμάτων τὰς κινήσεις τοῦ ἀγᾶ καὶ τῶν γυναικῶν, κατοπτεύων ταυτοχρόνως καὶ τὸν πέριξ σκοτεινὸν ὁρίζοντα.

Ὁ Νικόλαος Ἀλλασσωνίτης ἐπανελθὼν ἀνήγγειλε φλεγματικώτατα, ὅτι τὸ σμῆνος ἐκεῖνο δὲν ἦσαν ἄλλοι ἢ οἱ ἀθίγγανοι, οἵτινες ἐνέδρευον διὰ νὰ συλλάβουν τὴν Χέϊθα.

— Βρὲ μίλιε καλὰ Νῖκο! Τὴν Χέϊθά μου!... οἱ γύφτοι ἔγειναν παλληκάρια;... ποῦ ἔμαθαν πῶς πάγει στὴ Πολλίνα;... θὰ τὰ βάλλουν μὲ τὸ μοναστῆρι;

— Παρετήρησα, ὅταν ἐπλησίασα, ὅτι ἦσαν ὄρθιοι καὶ ὡπλισμένοι, ἐνεδρεύοντες ὡς νὰ περιέμενόν τινα... δὲν ἦσαν κατεσκηνωμένοι, ὥστε εἶνε σημεῖον, ὅτι σκοπεύουν νὰ προσβάλλουν καὶ νὰ φύγουν... ἅμα εἶδον ἐγὼ τὸ τοιοῦτον, ἰδοὺ τί ἔκαμα· ἐπῆγα ἀρκουδίζοντας ἕως δέκα βήματα μακρὰν των, ἔπειτα ἀνέβηκα ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Ἀπολλωνίας, καθότι εἰς τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ὀροπέδιον μ' ἐφάνη νὰ ἦτο τὸ συνέδριον τῶν ἀρχ' ἀθιγγάνων· ἐκρύφθην ὄπισθεν μιᾶς στήλης, προσήλωσα τὰ ὦτά μου καὶ ἤκουσα.

Τὰ φαινόμενα μ' ἔδωκαν νὰ ἐννοήσω, ὅτι εἶχον κάποιον σκοπόν, πλὴν δὲν ἠμπόρουν νὰ μάθω ποῖον... ἐκεῖ ὅπου ἐπερίμενον καὶ ἡτοιμαζόμην νὰ θέσω τοὺς πόδας εἰς κίνησιν, δύο σκιαὶ πλησιάζουν τὴν μαρμάρινον στήλην. Συνεστάλην τότε ὄπισθεν αὐτῆς ὡς ἀληθὴς μούμια· ἦτον εἷς ἀνὴρ καὶ μία γυνή. Ἠκούμβησαν ἐπὶ τῆς στήλης, καὶ ἂν ἤθελον διατρέξει τὴν περιφέρειάν της, ἀναπορεύκτως θὰ εὑρίσκοντο ἀπέναντι τοῦ γιαταγανίου καὶ πιστολίου μου. Ὁ εἷς ἦτον ὁ Ἀλῆς, ὁ υἱὸς τῆς Κυρᾶς Χάνκως, ἡ γυνὴ ἦτον ἀθιγγάνη... τὴν ὠνόμαζε Ζιδρέ.

— Ὁ Ἀλῆς! ... λάθος πρέπει νάχῃς, κὺρ Νῖκο ... πῶς ἔφυγε ἀπ' τὸ μοναστῆρι;

— Δὲν ἔχω λάθος ... ὁ παπᾶ-Εὐθύμιος τοῦ ἤνοιξε τὴν πόρταν καὶ ἔφυγεν . . . ἔλεγε τῆς ἀθιγγάνης, ὅτι μὲ τὴν τέχνην, ὅπου τὸν ἐδίδαξεν, ἔκαμε τὸν ἀνόητον παπᾶ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἡ Παναγία τοῦ ὡμίλει. Ἔπειτα τῆς ἐδιηγήθη τίνι τρόπῳ ὁ Μίλιος τὸν μετεκόμισεν εἰς τὸ μοναστῆρι. τίνι τρόπῳ συνελήφθη περιδιαβάζων μετὰ τοῦ Χαρλὰν Ἀγᾶ πέριξ τῆς Καρβουναργιᾶς, καὶ ὅτι ὅταν οὗτοι εἶχον ἀναχωρήσει ἀπὸ τὸ κεφαλοχῶρι, ὁ Χρῆστος ἀπήγαγε τὸν ἀγᾶν εἰς τὸ διοικητήριον, ὅπως τοῦ ἐλευθερώσῃ τὸν Βέλιον. Ἔπειτα προσέθεσεν, ὅτι ᾐσθάνετο μεγίστην ἀνησυχίαν μήπως ὁ ἀγὰς προδώσῃ τὴν μητέρα καὶ ἀδελφήν του, τὰς κεκρυμμένας εἰς τὸ κονάκι του. Τούτου ἕνεκα, ἔλεγε, ἐζήτει πάραυτα νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Καρβουναργιὰν πρὸς βοήθειάν των. Ἡ ἀθιγγάνη τοῦ ἐξεμυστηρεύθη, ὅτι παρεφύλαττον εἰς τὸ μοναστῆρι, ἵνα συλλάβωσι τὴν Χέϊθαν, ἅμα ἀποβιβασθῇ, ὅτι αὕτη εἶνε ἡ θυγάτηρ τοῦ Καπλᾶν πασσᾶ ἡ χαμένη καὶ ζητουμένη Ἐμινέ, καὶ ὅτι ἤθελε λάβει δέκα χιλιάδες φλωρία ἂν τὴν ἐπήγαινε· πλὴν ἐφοβεῖτο μὴ ναυαγήσῃ ἡ βριγαντίνα ἀπόψε καὶ χάσῃ τὸ πᾶν. Τοῦ ἔδωσε ἔπειτα ἕνα τεσκερὲ ὡς διαβατήριον ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὸ Μαυροβούνιον, ὅπου εὑρίσκεται τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας Πέτρος ὁ Γ΄ καὶ ὅπου θὰ ἀνταμώσῃ μετὰ πέντε ἡμέρας τὸν Ἀλῆ καὶ ἡ ἰδία· ὁ Ἀλῆς τότε ἀνεχώρησε καὶ ἐγὼ ὡς σκιὰ βορβολάκων ἔγεινα ἄφαντος.

— Ἡ Χέϊθά μου εἶνε ἡ Ἐμινὲ τοῦ Καπλᾶν-πασσᾶ, ἔκραξεν μετ' ἀπορίας ὁ Βέλιος ... ἀκούεις, Χρῆστο;

— Μωρέ, Νῖκο, ἤθελες νά 'σαι ὁ πιὸ μεγάλος κλέφτης τούτης δὰ τῆς νύχτας, ἂν τὸν ἔπερνες κατὰ πόδι καὶ μοῦ τὸν ἔπιανες· εἶπεν ὁ Μιλλιώνης χωρὶς νὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς τοῦ Βέλιου τοὺς λόγους.

— Μὴ νομίζῃς ὅτι δὲν ἐπέρασε ἀπὸ τὸν νοῦν μου, διέκοψεν οὗτος· ἡτοιμαζόμην νὰ τὸν παρακολουθήσω, πλὴν συγχρόνως ἤκουσα μέγαν θόρυβον καθ' ὃν χρόνον ἡ ἀθιγγάνη ἐπέστρεψε πρὸς τὸ μέρος τῶν λοιπῶν, ὡς νὰ ἦτον ἡ ὥρα τῆς προσβολῆς ἢ νὰ συνέλαβον κάποιον· παρῄτησα λοιπὸν τὸν Ἀλῆ καὶ ἀόρατος ἀνεμίχθην μετὰ τούτων καὶ ἔμαθα, ὅτι ὁ Κοὺρδ πασσᾶς τοῦ Βερατίου, ὅστις εἶνε εἰς Καρβουναργιάν, ἀνεκάλυψε τὴν φυγήν μας, καὶ μόλις ἐφύγαμε ἔπεμψε τὸ Μπουλούμπασι μὲ πεντακοσίους τούρκους διὰ νὰ πατήσωσι τὸ μοναστῆρι καὶ πληροφορηθῶσιν, ἂν ὁ Βέλιος κατέφυγεν ἐκεῖ διότι ἐγνώριζε τὰς σχέσεις τοῦ Βέλιου μὲ τοὺς καλογήρους. Ἡ ἀθιγγάνη, ἥτις εἶχε μάθει παρὰ τοῦ Ἀλῆ πῶς ἐμβῆκες εἰς τὴν Καρβουναργιά, ἀμέσως ἤρχισε νὰ προφητεύῃ, ὅσα πρὸ ὀλίγου ἤκουσεν ἀπὸ τὸν Ἀλῆ, δηλ. ὅτι ὁ Χρῆστος Μιλλιώνης μᾶς ἐλευθέρωσε... Ἀλλ' ἄκουσε καὶ γέλασε! Μόλις κὺρ Χρῆστο, οἱ τοῦρκοι ἔμαθον, ὅτι ὁ Μιλλιώνης ἥρπασε τὸν ἀγᾶ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ μᾶς ἠλευθέρωσε, ἐνόμισαν, ὅτι τὸ μ ι λ λ ι ώ ν ι σου θὰ τοὺς φθάσῃ ... νὰ τοὺς ἔβλεπες μὲ ποῖον φόβον περιεχύθησαν! Ἐτέθησαν εἰς ἀπαξίαν· ἄλλοι ἔλεγον, ὅτι ἔχεις ἑκατὸν μαζῆ σου, καὶ ἄλλοι διακοσίους καὶ ἡτοιμάζεσο εἰς ἄμεσον προσβολὴν ... τότε τοὺς ἀφῆκα καὶ ἐγὼ καὶ ἦλθα νὰ σὲ εἰδοποιήσω ... εἶμαι ἕτοιμος νὰ πράξω, Χρῆστο, ὅ,τι διατάξῃς.

Ὁ Χρῆστος Μιλλιώνης ἤκουσεν ἀτρομήτως ὅλον τοῦτο τὸ ἱστορικόν· πλὴν αἱ ἐντυπώσεις του ἐκορυφοῦντο καὶ ἐθαύμαζεν ὑπὲρ τὸ δέον τὸν λεοντόκαρδον καὶ δραστήριον νέον Ἀλασσωνίτην. Μετὰ δέ τινας στιγμὰς σκέψεων στραφεὶς πρὸς τὸν ἀγᾶ, καὶ τὴν Χάνκω εἶπε μετ' αὐστηρότητος.

— Ὁ γυιός σου, κερά, νὰ ποῦ φυγε . . . ξέρεις· τὰ πράμματα τώρα ἀλλάζουν γιὰ ὅλους σας ... Βέλιο, παιδί μου, πίσου, πίσου ... πᾶμε κατὰ τὸ Σκαρπάρι καὶ τὸν Τόμαρο ... πᾶμε πάνου στὰ βουνά μας, 'κεῖ πώχουμαι τὸ λημέρι· ἂς ἔρθῃ 'κεῖ ὁ Κούρδης σὰν τ' ἀρέσῃ μ' ὅλο του τὸ Βεράτι νὰ πάρῃ τὰ Τζερβένια . . . πρόβατα κερά ... λύσε, Νῖκο, τὴ τζοῦπρα ἀπὸ πάνω ἀπ' τὸ κορμὶ τοῦ ἀγᾶ . . . ὅποιος δὲν προβατάει θὰ τοῦ κόψω τὴ μισὴ μύτη.

— Ζακούμ, ζακούμ! (α) ποῦ νὰ μὴ φᾶτε παρ' ἀπὸ δαῦτο μόνον, εἶπεν ἡ Χάνκω καὶ ὀρθωθεῖσα ἄνευ ἄλλης ἀντιστάσεως ἐβάδιζε σκυθρωπῶς.

— Ἄχ! διαβόλου Κατζιδέλα! ἐπῆρες στὸ λαιμό σου καὶ ἐμένα καὶ τὴν καϋμένη τὴ Χέϊθα· ἂν σὲ πιάσω θὰ σὲ ψήσω ζωντανὴ στὴ σοῦβλα, ἔλεγεν ἐξ ἄλλου μετ' ἀθημονίας ὁ Βέλλιος.

Ὅσον διὰ τὸν ἀγᾶν, οὗτος ἦτο τρυφηλὸς δυσκίνητος, ἀσυνείθιστος εἰς τὸν βίον ἐκεῖνον, πλὴν ὡδοιπόρει μετὰ πολλοῦ μόχθου, διότι δὲν ἠγνόει, ὅτι ἂν ἠρνεῖτο νὰ περιπατήσῃ ἀναποφεύκτως ἔπρεπεν νὰ ἐνταφιασθῇ διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ὑπερενίκα τὰς φυσικὰς αὐτοῦ δυνάμεις καὶ ἠκολούθει κλονούμενος, ἡμιπνέων καὶ βλασφημῶν ἐντὸς τῆς καρδίας του τὸν Χρῆστον Μιλλιώνην.

Τὴν ἐπαύριον περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ὅταν ἡ τρικυμία κατεπραΰνετο, δύο γαρδικιῶται ὡς ἐκ συνεννοήσεως σκοπούσης συνέντευξιν ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ τοῦ ὄρους Τομάρου καὶ ἐμέτρησαν πρὸς τὸν Βέλιον καὶ Χρῆστον μέγα ποσὸν χρηματικὸν πρὸς ἀνταλλαγὴν τῆς Χάνκω καὶ Χαϊνίτζας, ἃς αὐθημερὸν μετέφερον εἰς τὸ Γαρδίκι.

Ἤδη ἀκολουθοῦμεν τὸν ἥρωά μας Ἀλῆν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Ὁ αὐτοκράτωρ Πέτρος ὁ Γ΄.

Εἶχεν ἤδη ἀπομακρυνθῇ ὁ Ἀλῆς ἐκ τῆς μονῆς τῆς Πολλίνας καὶ διηυθύνετο πρὸς τὸ Καρβουνάρι, ὅτε ἐν τῷ σκότει τῆς θυελλώδους ἐκείνης νυκτὸς διέκρινε τὰ πλήθη τῶν Ἀθυγγάνων. Πλησιάσας ταῦτα ἐζήτει τὴν Ζιδρέ. Μὲ τὴν ὡραίαν ταύτην γόησαν θέλομεν ἰδεῖ συνεχῶς, ὅτι εἶχεν οὗτος σχέσεις στενάς, ὅτι αὕτη ὑπῆρξεν ὁ αἴσιος τῆς ἐφήβου αὐτοῦ ἡλικίας ἀστὴρ καὶ ὅτι τὴν ἐγνώρισε μέσῳ τοῦ ἐκ Σαβόης ἰατροῦ τοῦ πατρός του Ἱερωνύμου Δε-λα-Λάνση. Τῆς συντόμου ὁμιλίας τοῦ Ἀλῆ μετὰ τῆς Ζιδρὲς παρὰ μιᾷ τῶν τότε σωζομένων στηλῶν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀπολλωνίας, ἐμάθαμεν τὸ κυριώτερον μέρος διὰ στόματος τοῦ Νίκου Τσάρα. Μετὰ τὴν συνδιάλεξιν ταύτην, πολλάκις καὶ θερμῶς ἐναγκαλισθεὶς αὐτὴν εὔθυμος ἐπέστρεφεν εἰς τὸ Καρβουνάρι.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ὁδοιπορίας ὁ διαβολικὸς νοῦς τοῦ Ἀλῆ δὲν ἠδύνατο νὰ κορεσθῇ εὐφροσύνης διὰ τὸν τρόπον, μεθ' οὗ ἐξηπάτησε τὸν παπᾶ Εὐθύμιον. Πᾶς τις ἄλλος συνηλικιώτης αὐτοῦ διερχόμενος τοὺς ἀγρίους ἐκείνους τόπους κατὰ νύκτα τοιαύτην, ὁμοίαν τῶν καταχθονίων τοῦ Ἅδου, ὅτε ὁ μὲν ἀὴρ ἠπείλει, ὡς ξηρὸν φύλλον νὰ ἀναρπάσῃ ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὸ ὕψος τὸν ἄνθρωπον, ὁ δ' ὄμβρος κατέκλυζε τὰς ὁδοὺς καὶ τὰ στενὰ ὅλα, ἕκαστος ἄλλος, λέγομεν εἰς τὴν θέσιν του ἔπρεπε καὶ μετὰ προσοχῆς καὶ μετὰ φόβου νὰ πορεύηται· πλὴν ὁ εὔκαμπτος καὶ ἀστερόμματος Ἀλῆς ἔτρεχεν, ἐπήδα, κατ' οὐδὲν ἀναστέλλων τὴν πορείαν του, καὶ βόσκων μᾶλλον εἰς μέθην χαρᾶς, ἢ φροντίζων διὰ τοὺς τηλικούτους κινδύνους. Τῳόντι, ἡ πεπυρωμένη φαντασία αὐτοῦ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἦτο ἔμφλογος ὡς ἡ ἰδία καρδία του, ὅτε ἐξῆλθε τῶν ἀγκαλῶν τῆς ὡραίας Ζιδρές, ἥστινος τὰ κάλλη καὶ ἡ γοητευτικὴ ἡδυπάθεια ἦσαν τοσούτῳ περίφημα, τοὺς χρόνους ἐκείνους ὅσῳ καὶ ἡ ἀγχίνοια αὐτῆς καὶ ὁ τρόπος μεθ' οὗ ἐπροφήτευεν. Ἡ νέα αὕτη εἶνε ἡ ἐνσπείρασα εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ δοξομανοῦς βέη τὴν ἰδέαν τοῦ ν' ἀποκατασταθῇ μέγας ὡς βασιλεὺς ἀπὸ Μοντενέγρου μέχρι Μάνης.

(α) Δένδρον ἐν μέσῳ τοῦ Ἅδου, οὗτινος οἱ καρποὶ εἰσὶν κεφαλαὶ δαιμόνων καὶ ἡ σκιὰ φρίκη καὶ θρῆνος.

(ἀκολουθεῖ)

14 # ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Τὸ γεῦμα.

— Ἂν ὁ μίστρε-Σαλαμουράκης ὑπογράψῃ γι̯ὰ εἰκοσιπέντε χιλιάδες λίρες, ἐγὼ ὑπογράφω γι̯ὰ τὸ διπλό, εἶπεν ὁ κ. Ἀμβρόσιος τρανῶς γελῶν.

— Ναίσκαι σινι̯όρ, καὶ 'γὼ ὑπογράφω ἄλλαις εἴκοσι πέντε χιλιάδες, ἂν ὁ μίστρε-Σαλαμουράκης ἀρχίσῃ τὴν λίστα μὲ εἰκοσιπέντε χιλιάδες λίρες.

Ὁ κ. Σαλαμουράκης, οὗτινος τὰ οἰκονομικὰ ἦσαν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν οὐχὶ τῆς τερπνοτέρας ὀδωδῆς ἀπολέσας τὴν ἰσοσταθμίαν του, οὐχὶ εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἀγαθοῦ κ. Σκοπελίδου, ὅσον εἰς τὰς εἰρωνικὰς φράσεις τοῦ κ. Ἀμβροσίου καὶ Ναίσκε, τὰς ὁποίας ἐν τῷ τυφλῷ πατριωτισμῷ του ὁ ἥρως ἡμῶν δὲν ἐνόει, εὑρίσκετο εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν, γινόμενος ὅλος ἐρυθρός. Ἡ πρότασις τοῦ νὰ ὑπογράψῃ καὶ πληρώσῃ εἰκοσιπέντε χιλιάδας λίρας ἦτο ὁμοία ἐκείνης τοῦ νὰ ζητήσουν παρ' αὐτοῦ νὰ πηδήσῃ ἐκ τοῦ θόλου τοῦ ἁγίου Παύλου, ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους πόδας ὕψους, κάτω εἰς τὸ λιθόστρωτον, ὅταν δὲ τοῦτο κάμῃ, οἱ ἄλλοι ἤθελον τὸν ἀκολουθήσει.

Μὴ ἐννοῶν ὁ κ. Σκοπελίδης τὸ εὔσκωμμον τῆς συνδιαλέξεως ἐρρίφθη εἰς τοὺς πόδας του ὄρθιος ἐκ χαρᾶς ἀφράστου, ζητῶν νὰ φέρωσι χαρτίον καὶ μελάγην ὅπως ὁ ἴδιος δώσῃ τὸν κάλαμον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κ. Σαλαμουράκη.

Ὁ κ. Πρήτη-Κόκκης ἔδραμε καγχάζων νὰ φέρῃ τἀναγκαῖα τῆς γραφῆς πρὸς τὸν πολύτιμον πατέρα του. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ κ. Σκοπελίδης ὑψώσας τὴν φαντασίαν πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔλεγε καθ' ἑαυτόν·

— Βοηθήσατε, Ὀλύμπιοι θεοί, καὶ σὺ πάτερ αὐτῶν, ὦ Ζεῦ φίλιε ξένιε καὶ ἀστεροπητά, εὐδοκήσατε νὰ ἐμπνεύσητε τὸν κ. Σαλαμουράκην οἴστρων ἐνθουσιώδους πατριωτισμοῦ.

Ἐν μέσῳ τῆς οἰαύτης θυμηδίας, πρὶν ἐπιστρέψῃ ὁ Πρήτη-Κόκκης, ὁ κ. Ναῖσκες ἔκαμε τὴν ἀκόλουθον παρατήρησιν εἰς τὸν κ. Σκοπελίδην.

— Σινι̯όρ Πάτροκλε.... Ναῖσκε νὰ σᾶς χαρῶ... Ὑποθέσατενε γι̯ὰ μιᾶς στιγμῆς πῶς δὲν περνάτενε τὴν φροντιέρα ἀλλὰ μᾶς τρῶνε τὸ μιλλιοῦνι τῆς λίρες ἐκεῖ κάτω ποῦναι ξεψυχιασμένοι τοῦ παρᾶ.... Ναῖσκε νὰ σᾶς χαρῶ.... Ἐννοῶ τὸ Γκουβέρνο, γι̯ατὶ στὸ γκουβέρνο θὰ δώσωμε τὸ μιλλιοῦνι γι̯ὰ τὸν πόλεμο.

— Ἀ! Κύριέ μου, ἂν θὰ δώσητε εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ χρήματα, τὰ πάντα ἐχάθησαν! Βεβαίως θὰ τὰ φάγουν. Μὴν περιμένετε τίποτε ἀπὸ τοιαύτας Κυβερνήσεις καὶ τοιοῦτον βασιλέα.

— Καὶ ποιός μου γκαραντίρει; εἶπεν ὁ κ. Σαλαμουράκης καθ' ἣν στιγμὴν ὁ υἱὸς ἔθετε τὸ χαρτίον καὶ μελανοδοχεῖον ἐνώπιόν του, ὅτι ἂν δὲ δώσωμε τὰ χρήματα εἰς τὸ γκουβέρνο καὶ τὰ δώσωμεν εἰς τοὺς Μι̯αούλιδες, τοὺς Μπότσαρίους τοὺς Καραϊσκάκιδες, τοὺς Γκριτζι̯ώτιδες, καὶ σ' ὅλα ἐκεῖνα τὰ μεγάλα καὶ παχει̯ὰ ὀνόματα ποῦ μᾶς ἀναφέρετε, γι̯ατὶ μι̯ὰ κτυποῦνε τὸ γκουβέρνο καὶ μι̯ὰ τοῦ φιλοῦν τὰ ποδάρι̯α, δὲ θὰ μοιρασθοῦν τὰ χρήματα καὶ ποτὲ δὲν θὰ περάσουν τὴν φροντιέρα;

Ταῦτα λέγων εὕρισκε διέξοδον, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν περαιτέρω πίεσιν τῆς ὑπογραφῆς, ὅταν ὁ κ. Μανουέλος λαμβάνων τὸ χαρτίον καὶ θέτων αὐτὸ ἐνώπιόν του καγχαστικῶς λέγει:

— Ἀν-άδὰν μουσι̯οῦ Σαλαμουράκη, ἀν-άδάν, βὲνσένκ-μὶλ στεεερρολεὲνκ (εἰκοσιπέντε χιλιάδας λίρας στερλίνας) πουρρρ λὰ πατρί... Βουΐ, Βουΐ μουσι̯οῦ Σαλαμουρακια. Μουρρρὶρ πουρρρ λα πατρὶ σέ λα μορρ λε πλοὺ ντοὺς ντοῦ λὰ ἐὶ (νὰ ἀποθάνῃ τις διὰ τὴν πατρίδα εἶνε ὁ γλυκύτερος θάνατος τοῦ βίου).

— Θέλετε νὰ ὑπογράψω ἐγώ, πατέρα, γι̯ὰ σᾶς; ἀνέκραξεν ὁ κ. Πρήτη-Κόκκης, ἐμπαίζων κατὰ πρόσωπον τὸν γεννήτορα αὐτοῦ.

Πάντες οἱ περιεστῶτες ἐσφάδαζον ὑπὸ γέλωτος ὁρῶντες τὴν ἔξαψιν καὶ τὸ θεατρικὸν ὕφος τοῦ κ. Σκοπελίδου, διότι ἐνόμιζον ὅτι ὁ οἶνος παρέφερεν οὕτω αὐτόν.

— Γι̯ὰ πάμετενε ἐπάνω, αἱ Λέντεις (Κυρίαι, μᾶς προσμένουσι γι̯ὰ τὸν τζόγο, γι̯ὰ νὰ ὑπογράψω πρῶτος πρέπει νὰ ἀποφασισθῇ πρῶτα σὲ ποιὸν θὰ δώσουμε τὸ μιλλιοῦνι, στὸ γκουβέρνο, ἢ στὴ τζιοβεντοῦ αὐτὴ ποῦ θέλει νὰ τὸ βάλῃ στὸ χέρι πρὶν νὰ περάσῃ τὴν φροντιέρα, εἶπεν ὁ κ. Σαλαμουράκης ὀρθούμενος, καὶ λαμβάνων ἐπανειλημμένως ἐκ τῆς ταμβακοθήκης του δύο δακτυλι̯αῖς ταμβάκο, κατεπλήρου τὴν ῥῖνα του.

— Βρὲ παιδιά, πάμετενε ἀλήθεια ἀπάνω. Ναῖσκε σινι̯όρ, αἱ λέντεις θὰ πειραχθοῦν ποῦ δὲν τὸ κουνοῦμε ἀπὸ δῶ δά, ἔκραξεν ὁ κ. Ναῖσκες ἐρχόμενος εἰς ἐπικουρίαν τοῦ δεινοπαθοῦντος φίλου του.

Ἐγειρομένων πάντων διὰ νὰ μεταβῶσι εἰς τὸ ἄνω πάτωμα ὁ Πρήτη-Κόκκης λέγει·

— Μὴ σᾶς μέλλῃ, Μίστερ Πάτροκλε,.... κάμετε τὸν κατάλογο καὶ 'γὼ σᾶς τὸν ὑπογράφω πρῶτος γι̯ὰ τὸν πατέρα, ὄχι γι̯ὰ εἴκοσι πέντε μὰ καὶ τριάκοντα πέντε χιλιάδες λίρες. Καὶ θέλει καὶ δὲ θέλει θὰ ταῖς πληρώσῃ.

— Ἀλήθεια; ... Ὦ! σᾶς εὐχαριστῶ, δράττων σπασμωδικῶς τὴν δεξιὰν τοῦ Πρήτη-Κόκκη καὶ μετ' εὐγνωμοσύνης σφίγγων αὐτὴν εἶπεν ὁ Πάτροκλος Σκοπελίδης, ὅστις θεωρεῖ τὸν πύργον τῶν ἐλπίδων του ἐν ἀκαρεῖ πίπτοντα εἰς θρύμματα, διότι ὡμίλησε κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ βασιλέως, μὴ εἰδὼς δὲ τίς ἦτο ὁ Πρήτη-Κόκκης καὶ ἀντὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Κλεινίου ἐκλαμβάνων αὐτόν, ἐνόμισεν ὅτι διὰ τούτου, τοῦ τοιαύτην δεικνύοντος προθυμίαν ἠδύνατο νὰ βοηθήσῃ τὸν σκοπόν του.

Ὅταν ἀνέβαινον πρὸς τὴν αἴθουσαν τῶν κυριῶν, ὁ κ. Ἀμβρόσιος προσεγγίσας τὸν κ. Πάτροκλον εἶπε πρὸς αὐτὸν χαμηλῇ τῇ φωνῇ.

— Θέλετε νὰ πλύνετε τὰ χέρι̯α σας;

— Ὄχι, Κύριε Ἀμβρόσιε.... Σᾶς εὐχαριστῶ.... Εἶνε καθαρά.

— Θέτενε νά....

Ὁ ἄπειρος τινῶν ἀγγλικῶν ἕξεων περιηγητὴς ἡμῶν δὲν ἐνόησε τί ἤθελε νὰ εἴπῃ ὁ κ. Ἀμβρόσιος μὲ τὸ θέτενε νά..., καὶ ἔμεινε μικρόν τι δυστάζων καὶ ἀμφιρρεπής, ὅταν ὁ οἰκοδεσπότης ὑπολαβὼν ὅτι θέλει νά...... κρούων τὸν κώδωνα εἶπεν εἰς τὴν ἐμφανισθεῖσαν ὡραίαν Ἐλάϊζαν.

— Δεῖξε τοῦ Μίστερ Σκοπελίδη, Ἐλάϊζα, μι̯ὰ κάμαρα νὰ πλύνῃ τὰ χέρι̯α του.

— Μὲ τὴν βίαν ὁ κ. Ἀμβρόσιος θέλει νὰ με κάμῃ νὰ πλύνω τὰς χεῖρας μου;.... Ὦ! τί ἐπιλήσμων εἶμαι! Ἐνόησα, τώρα ἐνθυμήθην οὗτοι οἱ Ἄγγλοι εἶνε ἀμίμητοι εἰς τὰ τῆς εὐεξίας τοῦ σώματος....

Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Ἐλάϊζα ἤνοιξε τὴν πρὸς τὸν κοιτῶνα πορείαν ὡς ὀρταλὶς σειομένη καὶ μετὰ προσώπου ἀκτινοβολοῦντος μειδιάματος.

Ἡ ὡραία Βρεττανὶς ὡδήγησε τὸν κ. Πάτροκλον εἰς κοιτῶνα ἀληθῶς νυμφικόν, ἐντὸς οὗτινος ἡ συσκευὴ καὶ ἡ πολυτέλεια ἦσαν ἐκτάκτου ῥυθμοῦ καὶ ἐκτάκτου μεγαλοπρεπείας. Εἶτα τῷ ἔδειξε τὸν νιπτῆρα καὶ τὰ προσόψια.

Ὁ τολμηρὸς ἡμῶν ἥρως δὲν ἦτο ἀνὴρ δαπανῶν ἀνωφελῶς τὰς λαμπρὰς εὐκαιρίας. Ἤρχησεν ἐν τῷ ἅμα νὰ ἀστειεύηται πρὸς τὴν ὡραίαν Ἐλάϊζαν καὶ δίδῃ πρὸς αὐτὴν φιλήματα τρυφερά, ἅτινα αὕτη, ὢ τοῦ θαύματος! θερμότερα ἀνταπέδωκεν.

Ῥᾳδίως κατέκτησε τὴν μετὰ ταῦτα διαβόητον, ὡς θὰ ἴδωμεν τοῦ Λονδίνου Νικοστράτην. . . . . . .

. . . .

Ὁ τροπαιοῦχος ἥρως ἡμῶν συνεφώνησε μετὰ ταῦτα μετὰ τῆς ὡραίας Ἐλάϊζας νὰ συναπαντηθῶσι τὴν προσεχῆ Τρίτην τὴν 6 ὥραν τῆς ἑσπέρας εἰς τὸν μεγάλον σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς Πλατείας τοῦ Γιούστων (Euston Square).

Ἡ σφριγῶσα Ἐλάϊζα μόλις ἔλαβε τὸν καιρὸν νὰ ἐξέλθῃ, διότι ὁ κ. Ἀμβρόσιος παρακολουθούμενος ὑπὸ διαφόρων ἄλλων συνδαιτυμόνων εἰσῆλθεν ὅπως καὶ οὗτοι πλύνωσι τὰς χεῖρας των.

Μετὰ τὴν ἐσχάτην αὐτὴν τῆς φαγοποσίας λειτουργίαν οἱ νέοι Ἀλκμαιονίδαι καὶ οἱ γέροντες Νέστορες εἰσῆλθον καπνίζοντες ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ὑποδοχῆς.

Πέριξ μεγάλου ὠοειδοῦς τραπέζης ἐκάθηντο αἱ κυρίαι χαρτοπαίζουσαι. Ἐν ἑτέρᾳ τραπέζῃ ἵστατο πελωρίου μεγέθους ἀργυροῦς ἰπνολέβης (σαμαβάρι) διὰ τὸ τέϊον, παρ' αὐτῷ δὲ δίσκος μετὰ τῶν ἀναγκαίων κυμβῶν καὶ κυπέλλων κυανολεύκων χρωμάτων καὶ τέχνης σινικῆς.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ὁ νέος ἡμῶν δὸν Ζουὰν εὗρε καὶ πλῆθος ἄλλων κυρίων καὶ κυριῶν ἐλθόντων διὰ τὴν λεγομένην β ε γ κ έ ρ α ν.

Ἦτο σχεδὸν ἡ δεκάτη ὥρα τῆς νυκτὸς καὶ ὁ οἶστρος τοῦ κ. Πατρόκλου τοσοῦτον εἶχεν ἐξαφθῇ, ὥστε ἐνόμιζεν ὅτι ἔβλεπεν ὁλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν ἐλευθέραν τρισολβίαν, διασκεδάζουσαν εἰς τὰς τερπνὰς κοιλάδας καὶ τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἡ χαρτομανία.

Μεταξὺ τῶν νεοαφιχθέντων ἦσαν δύο κύριοι, ὁ κ. Μίλων ἀνὴρ ὀγκώδης, βροντηρός, μετὰ ζωρᾶς φαντασίας, ἀστεῖος, ἀγαθῆς καρδίας καὶ μὲ ἀληθῆ πατριωτισμόν. Ὁ ἕτερος ἦτο ὁ κ. Κριμαΐδης, ἀνὴρ ἰσχνός, μικρὸν κεκυρτωμένος, φιλάργυρος εἰς τὸ ἔπακρον, ἀπροσδιορίστου καρδίας καὶ ἀπροσδιορίστων ἀρχῶν. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο ἐκ τῶν ὀρθοδόξων ἐκείνων, οὓς ὤφειλέ τις νὰ δαπανήσῃ ὁλόκληρον τὸν βίον θωπεύων τὴν περιφιλαυτίαν των, νύττων τὴν φιλοτιμίαν των, φιλῶν τοὺς πόδας των καὶ συστρεφόμενος μὲ τὰς ἀχρόους ἀρχάς των ὅπως δρέψῃ ὀβολόν τινα ἐκ τοῦ βαλαντίου των διὰ τὸν ἐθνικὸν δίσκον.

Ὁ κ. Ἀμβρόσιος ἐπαρουσίασε τὸν κ. Πάτροκλον Σκοπελίδην πρὸς ἀμφοτέρους.

— Καλῶς ὁρίσατε κύριε Πάτροκλε.... τί χαμπάρια ἀπὸ 'κεῖ κάτω; εἶπεν ὁ κ. Κριμαΐδης, ὅστις εἰς τὴν λέσχην τῆς Βαλτικῆς, τὴν συναγωγὴν τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων ἦτο γνωστὸς διὰ τὸ ἀπαισιόδοξον αὐτοῦ εἰς τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος, φιλομεμφῶς δράττων τὴν ἐλαχίστην περίπτωσιν ὅπως ψέξῃ ἢ κωμῳδήσῃ τὰ ἐν Ἀθήναις συμβάντα. Ὁ κ. οὗτος τακτικὸς ἀναγνώστης διαφόρων Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, ἦτο ἐνήμερος εἰς πλεῖστα ζητήματα μὴ ἐνδιαφέροντα τοὺς λοιπούς, εἶχε δὲ ἀξίωσιν τοῦ δεινοτέρου πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. Πάτροκλος συσφίξας τὴν χεῖρα του ἦτο ἕτοιμος νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὴν ἐρώτησίν του, ὅταν ὁ βροντώδης κ. Μίλων φωνάζῃ.

— Βέρι-γκλὲντ τοῦ μέϊκ γι̯ὸρ ἀκουέντανς, μίστερ Πάτροκλε, ἴν ντὶντ (χαίρω ποιῶν τὴν γνωριμίαν σας, κύριε Πάτροκλε, τῷόντι). Ὁ κ. Σκοπελίδης ἀφῆκε τὴν χεῖρα τοῦ ἑνὸς ὅπως σφίγξῃ τὴν τοῦ ἄλλου, λέγων·

— Τὰ νέα μας ἐξ Ἀθηνῶν δὲν εἶνε πολὺ εὐχάριστα... ὡς παρατηρεῖτε, τὸ Σύνταγμα ἐποδοπατήθη καὶ διασύρεται.... Ὅταν δὲ τὸ Σύνταγμα, ὅπερ εἶνε ὁ Κώδηξ τῆς ἐλευθερίας ἑνὸς ἔθνους, καταπατῆται, εἶνε τὸ ἴδιον ὡς ὁλόκληρος ἡ μηχανὴ τοῦ συστήματος νὰ ἐχαλαρώθη. Ὅταν δὲ ἡ μηχανὴ ἑνὸς μηχανουργείου χαλαρωθῇ, ποίαν πλέον περιμένετε τότε πρόοδον.

— Λοιπόν, αὐτὰ ποῦ μᾶς γράφουν οἱ γαζέτες εἶν' ἀλήθεια, ἀνέκραξεν ὁ κ. Κριμαΐδης.

— Ἐδῶ ὁποῦ 'μιλοῦμε μεταξύ μας, χαμηλόνων τὴν φωνήν του ὁ κ. Σκοπελίδης ἵνα ὑπ' οὐδενὸς ἀκουσθῇ, εἶνε ἀληθέστατα, εἶπεν.

— Καλὲ τί λέγετε;... Περίεργον!... Ἐγὼ ἀναγινώσκω τακτικὰ τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας, ὅλας ἐν γένει καὶ δὲν βλέπω μίαν νὰ γράφῃ λέξιν κατὰ τοῦ βασιλέως, εἶπεν ὁ κ. Κριμαΐδης κυρτόνων τὰ νῶτα αὐτοῦ καὶ στρίπτων τὸν ἄστριπτον μύστακά του.

— Βλέπεις σὲρ (κύριε) πῶς ὁ μίστερ Σκοπελίδης ἔχει δίκηο; Εἶπεν ὁ κ. Μίλων, ἔπειτα στραφεὶς πρὸς τὸν κ. Σκοπελίδην, προσέθηκεν. Ὁ μίστερ Κριμαΐδης, σέρ, εἶνε ἐνάντιας γνώμης διατί; δὲν βλέπει ταῖς γαζέταις νὰ μιλοῦν κατὰ τοῦ βασιλέως... γιὲς-σὲρ... αἴ τέλγι̯οῦ.

Συγχρόνως δράξας τοῦ κ. Σκοπελίδου ἓν τῶν κομβίων τοῦ ἐνδύματός του τὸν ὤθει ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω, ἑκάστην φορὰν καθ' ἣν διασαφητικῶς ἐξέφραζε τὸ γιὲς σέρ, αἲ τὲλ γι̯οῦ.

Ἤρξατο τότε σφοδρὰ φιλονεικία μεταξὺ τοῦ κ. Κριμαΐδου καὶ Μίλωνος περὶ τοῦ ὁποῖον καλὸν ἠδύνατο νὰ κάμῃ τὸ σύνταγμα εἰς τὸν Ἑλληνισμόν, τοῦ κ. Κριμαΐδου ὑποστηρίζοντος ὅτι τοὐναντίον εἶνε ἐπιβλαβέστατον, διότι διὰ τούτου θὰ φατριασθῇ τὸ ἔθνος, πρὶν ὀργανωθῇ καὶ προετοιμασθῇ, ὅτι δὲ διὰ τούτου ὁ Τοῦρκος θὰ εἶνε ἐνήμερος καὶ εἰς τὰς προετοιμασίας του καὶ τὰ κινήματά του.

Ὁ κ. Μίλων ξιφήρης ὑπὲρ τοῦ συντάγματος καὶ τοῦ ἐλευθέρου τύπου βροντερὸς ἐπετέθη κατὰ τοῦ κ. Κριμαΐδου, διυλίζοντος τὸν κώνωπα, ὅστις ἀλλάξας θέμα ἐμέμφετο πρὸ πάντων τὴν ἄσκοπον πολυτέλειαν τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων τῆς Ἀγγλίας.

Μέγισται φωναὶ καὶ ἐνθουσιασμὸς ταραχώδης διέκοψε τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Πατρόκλου Σκοπελίδου, ὅστις ἀναλαβὼν τὸν λόγον ἠγόρευε μετὰ μεγάλης πειθοῦς ὑπὲρ τῆς Μεγάλης Ἰδέας.

Ὁ θόρυβος ἀνήγγειλεν ὅτι εἰς τὴν τράπεζαν τῶν χαρτίων ἐλάμβανον χώραν ἔκτακτοι ζημίαι καὶ ἔκτακτα κέρδη. Καὶ ἡ τριανδρία λοιπὸν αὕτη προσήγγισε τὴν τράπεζαν.

Ἐπαίζετο ὁ λεγόμενος λασκενές· τραπεζίτης δὲ ἦτο ὁ μουσι̯οῦ Μανουέλ, τὸν ὁποῖον ἡ τυφλὴ θεὰ ἐδαψίλευσε δι' ἐξιδιασμένης εὐνοίας. Εἶχεν, ὡς κοινῶς λέγομεν, μεγάλην π ά σ σ α ν. Ἐνώπιόν του ἦσαν σεσωρευμένα, χρυσίον, τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ τσέκια, ἄνω τῶν χιλίων λιρῶν, τὰς ὁποίας ἔπαιζεν ἢ νὰ χάσῃ ἢ νὰ διπλασιάσῃ· ἐπειδὴ δὲ ἐδιπλασίασεν, ὁ ἐρεθισμὸς καὶ ἡ ἔξαψις τῶν παρακαθημένων ἐκορυφώθη μέχρι τοῦ εἰρημένου θορύβου.

— Βὰ μπὲν... κὶτ-ντοὺπλ (ἐξώφλησες ἢ διπλᾶ) εἶπεν ὁ μουσι̯οῦ Μανουὲλ μετὰ φλέγματος ἠρεμίας καὶ ἀξιοπρεπείας.

— Πάλι κὶτ-ντοὺπλ;... Βρὲ παιδὶ ἴντα κάνεις;... ναῖσκε σινι̯όρ, νάμουνα 'γὼ στὸν τόπο σας ἔπερνα τὰ μισὰ μέσα γι̯ὰ τὸ καλό.

— Κὶτ-ντοὺπλ, μετὰ μείζονος ἠρεμισμοῦ ἔκραξε διὰ μόνην ἀπάντησιν ὁ μουσι̯οῦ Μάνουελ πρὸς τὸν κ. Ναῖσκε.

(ἀκολουθεῖ).

14 # ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἐγὼ σοὶ προλέγω πάντα ταῦτα, διότι γνωρίζω μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἡ παροῦσα γενεὰ τῆς Ἑλλάδος συντόμως θὰ περιέλθῃ αὐθορμήτως εἰς τὴν κατοχήν μου. Καὶ αὐτὸς ὁ Δημιουργὸς σᾶς ἐβαρέθη.... Τί ἄλλο λοιπὸν ἐναπομένει εἰς ὑμᾶς ἢ μία ἐπανάστασις, ὅπως χυθῇ τὸ ἀκάθαρτον αἷμα, μεταξὺ τοῦ ὁποίου τὸ ἀκαθαρτότερον εἶνε αὐτὸ τῶν βραχμάνων, οἵτινες, ὄντες ἄνθρωποι πλούσιοι καὶ ἀνεξάρτητοι, εἶνε οἱ μᾶλλον πάντων ἁμαρτωλοὶ καὶ κολασμένοι, διότι εἶνε οἱ ἀρχαίτιοι τῆς ἀγοραπωλησίας τῶν συνειδήσεων τῶν κατοίκων τῆς νήσου.

Τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀχριμὰν ἦτο σπινθηροβόλον καὶ δειμαλέον, μεταλλάσσον ὄψεις· οἱ ὀφθαλμοί του κατ' ἀρχὰς ἦσαν ὅμοιοι ἐκείνων τοῦ λυγκός, μετ' ὀλίγον ἤλλαξαν κόρας, ἔλαβον τὸ χρῶμα τοῦ ἱερακίτου λίθου, καὶ ἐκ τούτου ἐκεῖνο τοῦ πυρός. Ἐγένοντο ἐρυθροὶ ὡς τὸ πῦρ, περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλει πρό τινος ὁ Διάβολος. Οἱ ῥώθωνές του ἔγειναν ἀτμόπνοες καὶ λαμπεροί, ἀντὶ βλέννης κατέρρεον ἐξ αὐτῶν φωσφορικαὶ ἀτμίδες. Ἡ κόμη του ἐγένετο πυρρίχος, ἡ χροιὰ τοῦ προσώπου του χαλκάνθινος, ἡ ἐνδυμασία του μετεβλήθη ὁλόκληρος, μέχρι τῶν ὑποδημάτων του, εἰς πυρολαμπῆ. Πάντα τὰ συνοδεύοντα ἐνταῦθα τοῦτον πνεύματα, φέροντα τὴν ἐξομοίωσιν τῶν ὑπουργῶν καὶ πολλῶν τοῦ ἔθνους ἡμῶν μεγάλων ἀνδρῶν μορφήν, ἔλαβον ἀγριωτέραν ὄψιν.

Κατεκυριεύθην ἐκ φόβου καὶ τρόμου ἐπισπαίρων ὅλος. Μὴ φοβῆσαι διόλου θνητέ. Ἠναγκάσθημεν νὰ λάβωμεν αὐτὴν τὴν μορφὴν διά τινα σύντομον χρόνον, διότι σκοπεύεις νὰ μοὶ κάμῃς ἐρωτήσεις, τὰς ὁποίας ἐπεθύμουν ἂν ἦν δυνατὸν, νὰ ἀπέφευγον.

Ἔμεινα σιγῶν, ἀγνοῶν ὁποίας ἐμάντευσεν ἐρωτήσεις μου, δυναμένας νὰ τὸν καταπλήξουν τοσοῦτον. Συνερχόμενος εἰς ἐμαυτόν, ὅπως ἀποφύγω πᾶσαν ἐκ προθέσεως ἐνοχλητικὴν ὁμιλίαν, ἠρώτησα:

Διατί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ὀνομάζονται βραχμᾶνες;

— Διότι εἶνε ἑτερούσιοι τῶν βραχμάνων. Ἂν ὁ παλιάτσος ἢ ὁ μαΐσων ἑνὸς θεάτρου δύναται νὰ κληθῇ βραχμάν, καὶ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶνε βραχμᾶνες. Τὸ ἐπίθετον εἶνε σκῶμμα, τὸ ὁποῖον ἐδόθη παρά τινος εὐφυοῦς τῆς νήσου πρὸς μίαν τάξιν ἐκτύφων ἐμπόρων, εὐπορησάντων ἐκ τοῦ ἐμπορίου, ἐμφορουμένων δὲ ὑπὸ περιφρονήσεως καὶ γελοίας σαλακωνείας κατὰ τῶν θνητῶν τῶν μὴ ἐχόντων περιουσίαν. Οὗτοι δὲ ταπεινοῦνται καὶ ἕρπουσιν ἐνώπιον τοῦ ἔχοντος περισσότερα χρήματα, μετὰ προσοχῆς ἀκροώμενοι καὶ καταπίνοντες τὰς φλυαρίας του καὶ ἀνοησίας του.

— Περίεργον! Ἀλλὰ τὸ ὄνομα βραχμάν, ὄνομα εἰδωλολατρῶν, ὁποίαν σχέσιν δύναται νὰ ἔχῃ μεθ' ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν;

— Λανθάνεσαι. Βραχμᾶνες σημαίνουσι τέκνα τῆς θεότητος. Εἶνε οἱ Θεολόγοι καὶ σοφοὶ τῶν Ἰνδῶν, οἱ σύμβουλοι τῶν ἡγεμόνων, οἱ νομοθέται, καὶ οἱ ὁδηγοὶ τοῦ λαοῦ· τὸ ἄλλο ἄκρον τῶν ἀνθρώπων τούτων, οἵτινες εἶνε τὰ κακὰ παραδείγματα καὶ οἱ διαφθορεῖς τοῦ λαοῦ. Ἡ πατροπαράδοσις λέγει μάλιστα, ὅτι ὁ πρῶτος Βραχμὰν ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Βράχμα, ὡς ἡ σοφὴ Ἀθηνᾶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός, εἶπεν ὁ Διάβολος, μετ' εὐλαβείας, παραδέξου νὰ εἴπω, φερόμενος ἐνώπιόν μου.

— Ἀλλ' ὁ Βράχμας δὲν εἶνε ἓν προσκυνούμενον εἴδωλον ἐντὸς τῶν παγωδῶν τῶν πόλεων τῆς Ἰνδοστάν; ἠρώτησα καὶ αὖθις.

Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ὁ Διάβολος ἤρξατο νὰ τρέμῃ. Ἀπεκαλύφθη τὸν πῖλον του, τὸ αὐτὸ καὶ οἱ ἄλλοι δαίμονες, ἔπειτα εἶπεν.

— Εἶνε ὁ δημιουργὸς τοῦ κόσμου, ὁ Πλάστης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, καὶ ὁ Πλάστης πάντων τῶν ἀγγέλων καὶ δαιμόνων· εἶνε ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Παντοκράτωρ Θεός. Τούτους τοὺς λόγους προέφερεν ταπεινούμενος ὡς εἴλως ἐνώπιον τῶν ἐρωτήσεών μου.

Πάντα τὰ πέριξ πνεύματα ἔκλινον τὸν αὐχένα. Τότε ἐνθυμήθην τὴν φράσιν του, κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς μεταμορφώσεώς του, ὅτι ἐσκόπευον νὰ τῷ ἀπευθύνω ἐρωτήσεις, τὰς ὁποίας ἐπεθύμει ν' ἀποφύγῃ.

Καὶ ἐγὼ ᾐσθανόμην αἰφνίδιον ὑπεροχὴν ἐπ' αὐτοῦ.

— Ἀλλ' οἱ ἰνδοὶ ἔχουσι δύο ἄλλας θεότητας τὸν Βισιοῦ καὶ τὸν Σιβᾶν... ἔχουσιν, ὡς ἡμεῖς Ἁγίαν Τριάδα, εἶπον.

— Διόλου, οἱ ἰνδοὶ ὀνομάζουσι Βραχμὰν πρὸ πολλῶν χιλιάδων ἐτῶν τὸν Κύριόν μου καὶ Κύριόν σου, καὶ ποιητὴν τοῦ παντός, ἔτι μᾶλλον τρέμων εἶπεν ὁ Διάβολος. Ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον σεῖς ὀνομάζετε Θεόν, οἱ Γάλλοι dieu οἱ Ἄγγλοι God.

Ἡ φωνὴ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ σκότους αἰφνης ἐγένετο φωνὴ σπασμωδική, ἀσθενὴς καὶ ἐκλείπουσα. Σὺν ταῖς λέξεσιν, ἐκόλλησε τοὺς δύο βραχίονας, ὡς στρατιώτης, ἐπὶ τῶν μηρῶν του, εὐπειθέστατος, ὡς μὴ δυνάμενος νὰ ἀποφύγῃ τὰς ἀπαντήσεις εἰς τοῦ τοιούτου εἴδους τὰς ἐρωτήσεις. Ἡ εἰρωνεία ἐσβέσθη ἐκ τῶν χειλέων του. Οἱ ἐπίλοιποι δαίμονες ἔτρεμον.

— Αἱ δύο ἄλλαι θεότητες, δηλαδὴ ὁ Βισχνοῦ καὶ ὁ Σιβᾶ λοιπὸν τί πρᾶγμα εἶνε; ἠρώτησα.

— Αὗται εἶνε διὰ τὴν λατρείαν τῶν λαῶν. Δι' αὐτοὺς καὶ μόνον οἰκοδομοῦνται οἱ ναοί, ὡς παρ' ὑμῖν αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἁγίας Τριάδος, τῆς Παναγίας, καὶ τῶν διαφόρων ἁγίων. Ὁ Βισχνοῦ καὶ ὁ Σιβᾶ σχηματίζουν μόνον τὴν Τριάδα τῶν ἀνωτάτων θεοτήτων, ἀλλ' ὁ Βραχμὰν εἶνε ὁ μονοθεϊσμός, ὁ ἀνοίξας πρῶτος τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν εἰδωλολατρῶν τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἔπειτα τῆς Εὐρώπης. Αἱ δὲ Ἅγιαι γραφαὶ τῶν Ἰνδῶν, αἱ καλούμεναι Β ε δ ά ς, καθὼς καὶ ὁ ἱερὸς κῶδιξ αὐτῶν μ ά ν ο υ ὑπῆρξαν ὑπογραμμοὶ πλείστων χριστιανικῶν θρησκειῶν. Ἡ Ἁγία Γραφὴ Β ε δ ὰ ς διδάσκων ἕνα μόνον θεόν, τὸν Βράχμαν, ὅστις ἐκ τοῦ Χάους ἔπλασε τὴν κτίσιν· διδάσκει δέ, ὅτι δημιουργικὴ δύναμις τοῦ παντὸς εἶνε ὁ νοῦς τοῦ Βραχμᾶ, ὅστις ἀρκεῖ μόνον νὰ θέλῃ νὰ συλλάβῃ, καὶ διὰ τοῦ συλλογισμοῦ του δημιουργοῦνται κόσμοι. Διδάσκει δὲ ἡ Β ε δ ά ς, ὅτι ἡ φαντασία καλουμένη μ α γ ι ά ἐνδιστί, εἶνε στοιχεῖον δημιουργικόν, μεθ' οὗ παίζων ὁ Βραχμὰν, ἐσχημάτιζε τὴν ποικιλίαν τῆς φύσεως. Ὁ Βραχμάν, κύριε συγγραφεῦ, εἶνε τὸ κέντρον λέγει ἡ Β ε δ ά ς, ἐξ οὗ τὰ πάντα ἀναχωροῦν, καὶ εἰς τοὺς πόδας οὗτινος τὰ πάντα λήγουσι. Εἶνε αἰώνιος, παντοδύναμος καὶ ἀόρατος. Εἶνε αὐτὸς ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ κύριος τοῦ κόσμου καὶ ὅλων τῶν κόσμων, ὁ Κύριός μου.

Μόλις προέφερε τοὺς λόγους ὁ κυριάρχης τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ παραυτὰ ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα, μετὰ ταῦτα δέ, ἐπακουμβήσας τὸ μέτωπον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἔμεινεν ἀκίνητος διὰ πολλὰς στιγμάς, τὸ αὐτὸ ἐποίησαν καὶ τὰ ἐπίλοιπα πνεύματα.

Κατενόησα τότε διὰ τίνα λόγον ὁ διάβολος μετεχειρίζετο μετὰ τοιαύτης χλεύης καὶ πειρασμῶν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ δωματίου τούτου τῆς Λέσχης, τοὺς ἐθεώρει βλασφήμους κολασμένους, καὶ κτῆμα του, διότι, οἰκειοποιηθέντες χάριν τινῶν ψωροδραχμῶν τὰς ὁποίας εἶχον, ἐν τῇ ἀμαθείᾳ των τὸ ὄνομα τοῦ ὑψίστου εἰς μίαν ἀνατολικὴν γλῶσσαν, ἦσαν αὐτόχρημα οἱ διαφθορεῖς τῶν συνειδήσεων, οἱ ἐμπαῖκται τῆς Θρησκείας καὶ οἱ προδόται τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς Πατρίδος.

Ὅταν ἠγέρθη ὁ Ἀχριμάν, ἦτο ὠχρομέλας· τὸ στέρνον του ἐφαίνετο πιεζόμενον καὶ χάνον τὴν ἀναπνοήν του.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ ὅταν συνῆλθε εἶπε.

— Προεῖδον ὅτι αἱ ἐρωτήσεις σου ἤθελον μὲ φέρει εἰς τὴν θέσιν ταύτην καὶ διὰ τοῦτο ἔλαβον μίαν τῶν μορφῶν τῆς πλάσεώς μου. Ἐπαναλαμβάνων τώρα τὴν ἄλλην μορφήν μου σὲ γνωστοποιῶ ὅτι ὕστερον τῶν ὅσων ὑπέφερον ἐκ τῶν ἐρωτήσεών σου ἕνεκα αὐτῶν τῶν ἁμαρτωλῶν σκοπεύω πρὶν ἐγκαταλείψωμεν τὴν λέσχην νὰ τοὺς τυραννήσω μικρὸν καὶ σὲ κάμω ἀρκούντως νὰ διασκεδάσῃς μὲ τὸ ἄνανδρον καὶ φιλόζωόν των... ἰδοὺ ὁ Κίττος μετὰ τοῦ υἱοῦ του ἀνεχώρησαν ἀμφότεροι ἐν θανατοφοβίᾳ.

Τώρα θὰ ῥίψω τοιούτους φοβεροὺς κεραυνοὺς θὰ τυφλώσω τοὺς ὀφθαλμοὺς των διὰ τοιούτων φοβερῶν ἀστραπῶν, ὥστε ὁ Κίττος ἐπιστρέφων οἴκαδε νὰ πιστεύσῃ ἀδιστάκτως, ὅτι ἀπόψε ὁδεύει ἀφεύκτως πρὸς τὸ τμῆμα τῶν ἐναγῶν τοῦ Βασιλείου μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Αἱ μικραὶ τιμωρίαι τῶν Βραχμάνων καὶ αἱ διασκεδάσεις τῶν Διαβόλων.

Ὁ Διάβολος, καὶ πάντα τὰ ἄλλα πνεύματα, τὰ ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῆς λέσχης, μόλις ἔληξε τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ κεφαλαίῳ ὁμιλίαν του, ἤρξατο νὰ ἐμῇ φλόγας ἐκ τοῦ στόματός του. Αἱ φλόγες ἠλάττωσαν τὴν λάμψιν καὶ ἔντασιν τοῦ φωτὸς τῶν λυχνιῶν τοῦ πετρελαίου.

— Βλέπε λοιπόν, θνητέ, τοὺς ἐντὸς ἐδῶ, καὶ διασκέδαζε, καὶ βλέπε τὸν Κίττον καὶ Κιττίδην ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας Λεωτσάκου.

— Τί ἔπαθαν αἱ λάμπες καὶ δὲν φέγγουν; Φαίνεται, ὅτι κοντεύουν νὰ σβύσουν· ἐμελαγχόλησα, εἶπεν ὁ Φιλωνίδης, δράττων τὸν κώδωνα, ὅπως σημάνῃ.

Συγχρόνως ὁλόκληρος ἡ λέσχη ἐξέλαμψε δι' ἀστραπῆς συνοδευομένης ὑπὸ φοβεροῦ κεραυνοῦ, πεσόντος ταὐτοχρόνως, καὶ καταπληξάντος μέχρι θεμελίων τὴν λέσχην.

Τὸν κεραυνὸν στιγμιαίως διεδέχθη καρυόκοκκος χάλαζα, ἥτις δέρουσα τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων, ἐτυμπάνιζε τὴν μᾶλλον ἐξαρμόνιον μουσικήν.

Τὰ πρόσωπα τῶν βραχμάνων, ἄλλων ἐγένοντο ὠχρόλευκα καὶ ἄλλων ὠχρομέλανα, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ πάντων μοὶ ἐφάνησαν ὡς ἐκ κιτρίνης ὑέλου. Ὁ φόβος ἐνεφιλοχώρει εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὰς κνήμας των. Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς των ἐταράσσοντο, ἀλλ' ἕκαστος αὐτῶν προσποιούμενος τὸν γενναῖον, φέρων ψευδομειδίαμα ἀταράχου ψυχῆς εἰς τὰ χείλη, ἂν καὶ ἐπισπαίρων, ὡμίλει περὶ κεραυνῶν μετὰ δοκησισοφίας καὶ τινος εὐσκωμμοσύνης περὶ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν τούτων φαινομένων.

— Ὁρᾷς τῶν Φαρισαίων αὐτῶν ἡ ὑποκρισία μέχρι τίνος βαθμοῦ φθάνει; Ἐνῷ ἡ καρδία ἑκάστου εἶνε ἠχεῖον τρόμου, ὑποκρίνονται τοὺς ἀρειμανίους, ἀστειεύονται καὶ ἐμπαίζουν τὴν ἰδίαν κτίσιν. Οὗτοι εἶνε οἱ ἄνδρεῖοι, οἵτινες κηρύττονται ἐνώπιον τοῦ Πανελληνίου Ἀντιπολιτευόμενοι, διότι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐκήρυξε τὸν πόλεμον. Οὗτοι οἱ κλονοκάρδιοι εἶνε ἀντιπολιτευόμενοι διότι δὲν ἐπολεμήσατε, διότι οὐδεὶς αὐτῶν ἐπεθύμει ποτὲ τὸν πόλεμον, πρὸ πάντων οἱ ἑκατομμυριοῦχοι τῆς νήσου, διότι τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν οὐκ ὀλίγοι. Διατί ἂν οὗτοι ἐπεθύμουν τὸν πόλεμον, δὲν κατέθετον τινὰ ἑκατομμύρια πρὸς ἀγορὰν ὅπλων, πολεμεφοδίων καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκαίων τοῦ πολέμου, ὅπως ἀποδείξωσιν ὅτι ἀληθῶς ἐπρέσβευον τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς τοῦ πυρός. Τοὐναντίον, ὡς ἐκήβολοι καὶ διαδρασιπολῖται, ὡς τριποδίδαλοι καὶ μυθολέσχαι, ὡς ἄνδρες μόνον θεατρικῶν ἐκδομβήσεων, ἦσαν ἕτοιμοι, καθὼς καὶ ἐν τῇ ἐποχῇ τοῦ Χοβάρτ πασσᾶ, νὰ γίνωσιν ἅπαντοι καὶ ἐκδημοι, καὶ φύγωσιν μακρὰν τῆς Σύρου. Ἰδοὺ τί πρᾶγμα εἶνε οἱ Φαρισαῖοι οὗτοι: Ὅ,τι γνωρίζουν εἶνε πῶς νὰ ἐκβρεντῶσι μόνον τὰ ὦτα τῶν ἄλλων διὰ τῶν πολεμικῶν των θουρίων καὶ γνώσεων, ἐπαγγελλόμενοι τοὺς δρακοντογενεῖς καὶ δρακοντομάλλους οἱ θηλυδρίαι οὗτοι.

Τοιαύτη εἶνε, κύριε συγγραφεῦ, ἡ ἰχνογραφία μιᾶς μόνης πλευρᾶς τοῦ ὡραίου τούτου πανοράματος τῆς Συνταγματικῆς κοινωνίας τῆς Σύρου. Μὴ λησμονήσῃς δέ, ὅτι ἡ Σῦρος εἶνε ὄχι μόνον ἡ ἐπισημοτέρα τοῦ κράτους πόλις, ἀλλὰ καὶ σπουδαῖον ἀνθρωποκομεῖον, ἐξ οὗ αἱ κλειναὶ Ἀθῆναι παρέλαβον οὐσιώδες τοῦ πολιτισμοῦ των μέρος.... Ἐμπρός! ἂς διασκεδάσωμεν μικρὸν ἔτι μὲ τὰς θρασυδείλους καρδίας τῶν τοιούτων, ἔκραξεν ὁ Διάβολος, ποιῶν ἐμφαντικώτερον σημεῖον πρὸς τοὺς ἐπιλοίπους διαβόλους, πρὸ πάντων πρὸς ἕνα, ἔχοντα μεγίστην ὁμοιότητα πρός τινα ὑπουργόν. Ὁ ὑποδεέστερος οὗτος διάβολος, μεθ' ἐφάνη οὐχὶ μόνον προθυμότερος τῶν ἄλλων ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐκτάκτως ἐνθουσιάσθη εἰς τὰς πολεμικὰς ἰδέας τοῦ ἀρχηγοῦ του.

Σειρὰ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν ἐξηκολούθησε μετὰ τὴν ἄνωθι ὁμιλίαν. Τὸ διαδοχικὸν σελάγισμα τῶν πεπυρωμένων ὀβελῶν τῶν ἀστραπῶν, προσβάλλον συγχρόνως μετὰ τῆς χονδροκκόκου χαλάζης τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων, κατεπλήρου διὰ πολλὰ δευτερόλεπτα τὴν αἴθουσαν τῶν βραχμάνων διὰ λαμπροῦ πανταυγοῦς φωτός, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου τὸ φῶς τῶν λαμπτήρων ἐμηδενίζετο. Τὸ σελάγισμα τοῦτο ἐχρωμάτιζε τὰς φυσιογνωμίας καὶ τὰ σκεύη τῆς αἰθούσης μικρὸν κίτρινα· ἡ δὲ σφενδονιζομένη χάλαζα ἔσειε καὶ ἔτριψε καὶ ἐκόκκιζεν ἠχηρῶς τὰς θύρας καὶ τὰ παράθυρα, ὡς χίλια πυροβόλα μακρόθεν νὰ ἔστελλον τὰς σφαιριδιοφόρους γομώσεις των ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς λέσχης.

Οἱ πρηστηροκράτορες δαίμονες δὲν ἔπαυον τὰ τοιαῦτα σελαγίσματα τῶν ἀστραπῶν, καὶ δὲν ἀντικαθίστων αὐτὰ μετὰ τοῦ κελαινεφοῦς χάους μιᾶς ταρταρικῆς νυκτός, εἰμὴ μόνον ὅτε ἤθελον νὰ χορηγήσωσι τὸν ἁρμόδιον χρόνον εἰς τὸν βροντωδέστερον κεραυνόν, συνοδευόμενον ὑπὸ ἀνεμοστροβίλων, νὰ πέσῃ καὶ λούσῃ διὰ μεγαλειτέρων καταρακτῶν ὄμβρου τὴν στέγην τῆς λέσχης, ἐκβροντίσῃ μετὰ μείζονος σμαραγῆς καὶ διαρκεστέρας ἠχοῦς, καὶ διασχίσῃ τὸ στερέωμα διὰ μεγαλειτέρου ἀριθμοῦ πολυκλάστων πρηστήρων, ἀδιακρίτι ἀποσβεννυμένων ἐντὸς τοῦ χάους τῶν τεσσάρων σημείων τοῦ Οὐρανοῦ.

Ὅλος ὁ οἶκος ἤδη ἐσείετο, ὡς διὰ σεισμοῦ. Οἱ σφοδροὶ ἄνεμοι ἐσύριζον ὡς ὄφεις, τὰ δὲ πίπτοντα ἔπιπλα καὶ ἐκ τῆς στέγης τῆς λέσχης ἀντικείμενα μετὰ κρότου, ἐπηύξανον τὸν θόρυβον καὶ τῆς καταστροφῆς τὸν ῥόθον.

Σιγὴ βαθυτάτη ἐκ τῆς ἀφασίας ἐπεκράτησε διὰ πολλὰ λεπτὰ ἐντὸς τῆς αἰθούσης, καθὼς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ δωμάτια τῆς λέσχης. Ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐφημερίδων εἰς τὸ ἀναγνωστήριον διεκόπη, τὸ χαρτοπαίγνιον διεκόπη, τὸ σφαιριστήριον διεκόπη, αἱ συνδιαλέξεις διεκόπησαν, καὶ αὐτὸ τὸ κάπνισμα τῶν σιγαρέττων διεκόπη.

Ἀλλ' ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Βραχμάνων ὑπῆρχε φαινόμενον τραγικοκωμικόν. Ὁ ἐμφωλευθεὶς φόβος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν μετεβλήθη εἰς τρόμον καὶ τρομακτικὰς προλήψεις· διότι οἱ δαίμονες ὑπείκοντες εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ ἡγεμόνος των ἤρχισαν διὰ τῶν ἐνύχων των μετὰ καγχασμῶν νὰ ἐνοχλῶσι τὰ σώματα τῶν Βραχμάνων.

(Ἀκολουθεῖ).

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Τινὲς τῶν κατοίκων τῆς θαλάσσης παρουσιάζουν φαινόμενα περιεργότατα. Ὁ σπόγγος εἶνε ὁ παραδοξότερος ἰχθὺς μολονότι οὐκ ὀλίγοι ἐπιφανεῖς φυσιολόγοι τοῦ παρελθόντος δὲν παρεδέχοντο τὴν ἰδέαν ταύτην. Εἷς φυσιολόγος λέγει ὅτι ἡ ζωοφυτότης τοῦ σπόγγου εἶνε εἷς στόμαχος ἄνευ βραχιόνων, ἁπλούστατος καὶ στοιχειωδέστατος· ἐν ὀλίγαις λέξεσι ζῷον ὁλόκληρον στόμαχος. Οἱ ἀναρίθμητοι σωλῆνες τοῦ σπόγγου εἶνε συγχρόνως τῆς τε πέψεώς του τὰ ὄργανα καὶ τῆς ἀναπνοῆς. Ἀνοίξετε ἕνα ἰσπύγγον καὶ θὰ εὕρητε τοὺς πόρους του δύο διαφόρων μεγέθων. Ζῶν ὁ σπόγγος ἀπορροφᾷ διὰ τῶν μικρῶν ὀπῶν τὸ ὕδωρ τὸ περιέχον τροφίμους ὕλας ἐμεῖ δὲ τοῦτο ἐκ τῶν μεγάλων ὀπῶν διατηρῶν τὰς θρεπτικὰς οὐσίας. Τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ τῶν σπόγγων εἴδη εἶνε πολυάριθμα· ἐν τῷ συγγράμματι περὶ σπόγγων τῆς Ἀγγλίας τοῦ δόκτορος Μπάουερ μπάγκ δημοσιευθέντι τῷ 1866 ἀριθμοῦνται 200 εἴδη σπόγγων ἐντὸς μόνον τῶν ἀγγλικῶν ὑδάτων.

Αἱ ἐρυθραὶ καὶ πράσιναι ὕλαι, τὰς ὁποίας εὑρίσκομεν εἰς τὰς λίμνας καθὼς καὶ εἰς τὴν θάλασσαν, συχνὰ εἶνε προϊόντα δυσεκατομμυρίων ἐντόμων ἀφανῶν, καλουμένων infusoria τουτέστι ἐγχυματικῶν μικροβίων. Ταῦτα δ' εὑρίσκονται παντοῦ, τὰ δὲ λείψανά των εἰς τὰ ὑψηλότερα ὄρη καθὼς καὶ εἰς τὰ βαθύτερα τῶν ὠκεανῶν.

Εἶνε ἀόρατα εἰς τὸν ὀφθαλμὸν καὶ γενικῶς ἀχρωμάτιστα. Ἐνίοτε ὅμως ἐρυθρὰ πράσινα, κυανᾶ καὶ μαῦρα. Ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον φαίνονται, ἐπιμήκη διαφανῆ σώματα, ἐνίοτε κεκαλυμμένα ὑπὸ τριχῶν, δι' ὧν δύνανται νὰ κινῶνται καὶ βαδίζωσιν. Τὸ δὲ ἀξιοπαρατήρητον τῶν μικροβίων τούτων εἶνε ὅτι μολονότι τόσον σμικρὰ ἐὰν ἠθέλετε κόψει μέρος τοῦ σώματός των οὐδεμίαν αἰσθάνονται ἀφαίρεσιν, καὶ ὅταν μέρος τοῦ σώματός των γηράσῃ τότε φυσικῶς ἀποθνήσκει καὶ πίπτει ἀφ' ἑαυτοῦ, τὸ δὲ μικρόβιον τὸ οὕτω ἀκρωτηριασθὲν κολυμβᾷ ἀπὸ τό ἓν εἰς τὸ ἄλλο μέρος ὡς νὰ μὴ αἰσθάνηται τί τοῦ συνέβη.

Ἡ Ὕδρα εἶνε ζῷον δυνάμενον νὰ στρέψῃ τὸ ἐσωτερικόν του προς τὰ ἔξω· ὁμοιάζει φύκον ἐνίοτε ἐρυθροῦ καὶ ἐνίοτε πρασίνου χρώματος· συνίσταται δὲ ἐκ μικροῦ χρωματισμένου σάκκου κεκλεισμένου ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄκρου καὶ ἀνοικτοῦ ἐκ τοῦ ἄλλου, ἔχουσα πέριξ τοῦ ἀνοίγματος τὸ ὁποῖον καὶ χρησιμεύει ὡς στόμα, ἀριθμὸν ἀχρωματίστων ἀγρευτήρων tentacles. Ἡ Ὕδρα στερεῖται πνευμόνων καὶ ἥπατος, δὲν ἔχει ἔντερα, δὲν ἔχει νευρικὸν σύστημα καὶ δὲν ἔχει καρδίαν. Οἱ ἀγρευτῆρες εἶνε κενοὶ συγκοινωνοῦντες μὲ τὸ στόμα, τοὺς μεταχειρίζεται δὲ ὅπως ὁράττῃ τὴν τροφήν της. Ὁ κ. Treurblis ἀπέδειξε διὰ τῶν πειραμάτων του, ὅτι ἡ Ὕδρα δύναται φυσικῶς νὰ στρέψῃ ὡς χειρόκτιον τὸ ἐσωτερικόν της εἰς ἐξωτερικὰ ἄνευ οὐδεμιᾶς βλάβης καὶ μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας νὰ λάβῃ τὴν προτέραν μορφήν της καὶ ἐπαναλάβῃ τὰς συνήθεις φυσικὰς λειτουργίας της. Ἐνῷ τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῆς ἔχει ἄλλας ἰδιότητας καὶ λειτουργίας, στρεφόμενον εἰς ἐσωτερικὸν ἀναλαμβάνει τὰ καθήκοντα τοῦ στομάχου, πέπτει τὴν τροφήν, ἐνῷ ὁ στόμαχος ποιεῖ νῦν τὰ καθήκοντα τοῦ δέρματος. Ἐν ἑνὶ λόγῳ ὁμοιάζει τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας τῆς Ἑλλάδος· Ἀλλ' ὁ κ. Τρέμπλεη δὲν ηὐχαριστήθη μὲ τὴν ἀνακάλυψίν του ταύτην· ἠθέλησε νὰ πληροφορηθῇ ἐὰν τὸ ζῷον δύναται νὰ ζήσῃ ἄνευ τῶν λειτουργιῶν τούτων τοῦ σώματός του ἀπὸ τὰ μέσα εἰς τὰ ἔξω καὶ ἐναλλάξ. Κατὰ συνέπειαν ἀνασκολοπήσας τὸ ζῷον ἐκ τοῦ λαιμοῦ ἠμπόδισε τοῦτο νὰ ὀρθοῦται καὶ ὅμως ἐν τῇ τοιαύτῃ καταστάσει ἔζησε δύο ἔτη τρεφόμενον διὰ τοῦ ἑνὸς μέρους καὶ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἐγενοβόλησε καὶ ἀπολλαπλασιάσθη.

Ἐὰν κόψητε μίαν Ὕδραν εἰς πολλὰ τεμάχια, ἕκαστον τεμάχιον αὐξάνει, εἰς μίαν νέαν ὁλόκληρον Ὕδραν εἰς τρόπον ὥστε ἐὰν ἡ Ὕδρα ἐπιθυμήσῃ νὰ ἀποκτήσῃ τέκνα δὲν ἔχει ἢ νὰ κόψῃ ἓν ἢ δύο τεμάχια τοῦ σώματός της, ἕκαστον δὲ τεμάχιον συντόμως μεταβάλλεται εἰς νέον ὑποκείμενον ὅμοιον τοῦ γεννήτορός του.

Φαντασθῆτε ἕνα σωρὸν ὡραίων φυκίων, λαμπροῦ πρασίνου χρώματος ἐπιπλέοντα εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος καὶ θὰ ἔχητε ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς Ἀγγάλμας Ρούμπρας Τὸ ζῷον τοῦτο συνίσταται ἐκ μακροῦ σωλῆνος κενοῦ οὐτινος τὸ μῆκος εἶνε σχεδὸν τριῶν ποδῶν, τὸ δὲ πλάτος τὸ ὄγδοον ἑνὸς δακτύλου, κάτωθεν τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσι διάφοροι κολυμβῶσαι κῦσται (φούσκαι). Τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ ζῴου εἶνε κεκαλυμμένον ὑπὸ μακρῶν τριχῶν σχηματιζουσῶν ἰσχυρὸν κεντρωτὸν περιτοίχισμα.

Ἕτερον περίεργον ζῷον εἶναι ἡ Μεδοῦσα. Γράφων περὶ αὐτῆς τῷ 1701 ὁ Ρέομουρ λέγει. Εἶνε μία ἀληθὴς τῆς θαλάσσης τζελατίνα ἔχουσα ἐλάστιχον χρῶμα ἢ οὐσίαν. Ἐὰν λάβωμεν μίαν αὐτῶν ἐπὶ τῆς παλάμης, ἡμῶν ἡ φυσικὴ τῆς χειρὸς θερμοκρασία ἀρκεῖ νὰ τὴν διαλύσῃ εἰς ὕδωρ. Ἡ Μεδοῦσα ὁμοιάζει τοὺς μήκυτας (μανιτάρια) εἶνε δὲ συχνὰ ὠχροκύανος ἢ ροδόχρους, καὶ εἰς τινας χώρας ἔχει τὸ χρῶμα τῶν ἰῶν. Τὸ σῶμα τῆς Μεδούσης εἶνε τόσον εὔθραυστον ὥστε ὅταν ἐγκαταλειφθῇ παρὰ τῶν κυμάτων ἐπὶ τῆς ὄχθης διαλύεται καὶ ἐξαφανίζεται μὴ ἐγκαταλείπουσα ἴχνος τῆς ὑπάρξεώς της ὡς ποτὲ νὰ μὴν ὑπῆρξε. Ποῖον ἕτερον ἔμψυχον ὂν μετὰ θάνατον δὲν ἐγκαταλείπει διὰ ἔτη πολλὰ ἓν ὀστοῦν, ἓν πτερόν, ἕνα ὀδόντα ὡς λείψανον τῆς ὑπάρξεώς του; Κυρίως αἱ Μεδοῦσαι ὑπαρχουσιν εἰς τὰς ἀρκτικὰς θαλάσσας καὶ εἶνε μία τῶν κυριωτέρων τροφῶν τῆς Φαλαίνης.

Ἡ ἐγκεφαλόμορφος Μεανδρίνα ὠνομάσθη οὕτω διὰ τὴν ὁμοιότητα τὴν ὁποίαν ἔχει μὲ τὸ περιτύλιγμα τοῦ ἐγκεφάλου.

Ἡ Ἀνεμώνη εἶνε καλῶς γνωστὴ εἰς τοὺς φοιτητὰς τῶν ἰχθυοτροφείων ὅθεν δὲν χρήζει περιγραφῆς. Τὸ ζῷον τοῦτο δύνασθε νὰ κόψητε εἰς ὅσα τεμάχια ἐπιθυμεῖτε, ἕκαστον δὲ τεμάχιον θὰ ἀναπτυχθῇ εἰς ἐντελὲς ζῷον τὸ δὲ ἀποσπασθὲν μέλος ἐκ τοῦ σώματος τῆς μητρός του τάχιστα ἀντικαθίσταται. Ὦ θεία δημιουργία πόσον ποικίλα καὶ θαυμαστὰ εἶνε τὰ ἔργα σου! Ὁ Ἀββᾶς Δρεκμὰρ κατεκερμάτισε τὴν Ἀνεμώνην διὰ ἑκατὸν διαφόρων τρόπων καὶ κατετυράννησε τὰ τεμάχια ταῦτα ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα πάντοτε ὑπῆρξε τὸ αὐτό. Τινὲς τὸν ἐκατηγόρησαν ὡς σκληρὸν βασανιστὴν τοῦ ζώου τούτου, ἀλλ' ὁ Ἀββᾶς ἀπεκρίθη ὅτι οὐ μόνον δὲν εἶνε τοιοῦτος πρόξενος βασάνων, ἀλλὰ τουναντίον ἐμήκυνε τὸν βίον των καὶ ἀνενέωσε τὴν νεότητά των. Τὸ μέγεθος τῆς τροφῆς δι' οὗ ἡ Ἀνεμώνη τρέφεται πολλάκις εἶνε ἴσον τοῦ σώματός της. Ἡμέραν τινα ἕφερον πρὸς τὸν δόκτορα Τζώνσων Ἀνεμώνην δύο δακτύλων διαμέτρου ἥτις εἶχε καταπίῃ ὀστρακόδερμον μεγέθους ἑνὸς κοινοῦ πιάτου. Τὸ ὄστρακον εἶχε διαιρέσει τὸν στόμαχον εἰς δύο χωριστὰ μέρη, τὸ δὲ ζῷον ἐγένετο ἰσχνότατον καὶ πλακωτὸν ὡς τηγανίτα. Πᾶσα συγκοινωνία μεταξὺ τοῦ στομάχου καὶ τοῦ στόματος κατὰ συνέπειαν ἔπαυσε, ἀντὶ δὲ νὰ ἀποβιώσῃ ὠφελήθη τοῦ συμβάντος ὅπως χαρῇ καλλίτερον βίον. Ἠνεώχθη νέον στόμα πρὸς τὴν βάσιν του δι' οὗ ἡ τροφὴ εἰσήρχετο εἰς τὸν στόμαχον, τὸ δὲ ζῷον ὡμοίαζε τοὺς κεκολλημένους διδύμους τῆς Σιάμ μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ὑπῆρχε παρ' αὐτοῖς μεγαλητέρα στοργὴ καὶ καλλιτέρα ἕνωσις.

Ὁ ἀστροϊχθὺς εἶνε ἕτερον περίεργον ζῷον. Τὸ στόμα του εἶνε ἀκριβῶς εἰς τὸ κέντρον του, ὁ δὲ στόμαχός του ἀμέσως κάτωθεν, τὰ δὲ ὄργανα τῆς πέψεως ἐντὸς τῶν βραχιόνων του. Τρέφεται δι' ὀστράκων, ἀλλ' οἱ διάσημοι συγγραφεῖς τῆς φυσιολογίας διαφέρουσι ὡς πρὸς τὸν τρόπον δι' οὗ τὰ καταβροχθίζει. Οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς πρεσβεύουσιν, ὅτι ὅταν τὸ ὄστρακον ἤνοιγε, ὁ ἀστροϊχθὺς εἰσῆγε μίαν τῶν ἀκτίνων του ἐντὸς τότε δὲ βοηθούμενος διὰ τῶν τεσσάρων ἄλλων ἀκτίνων του ἀπέσπα τὸ στρίδι καὶ τὸ ἔτρωγε· ἀλλ' οἱ νεώτεροι φυσιολόγοι ἀπέδειξαν ὅτι τοῦτο εἶνε ἀνακριβές. Ἄλλοι φυσιολόγοι βεβαιοῦν ὅτι ἅμα ὁ ἀστροϊχθὺς λάβῃ κατοχὴν τοῦ ὀστράκου φέρει τὸ στόμα του εἰς τὴν πτυχὴν τῶν δύο φύλλων τοῦ ὀστράκου διαχέων δὲ ρευστὸν τὸ ὁποῖον τὸ στόμα του ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ γεννᾷ ἐντὸς τοῦ ὀστράκου ἀναγκάζει τοῦτο νὰ ἀνοίξῃ, ὅπως μὴ πνιγῇ καὶ οὕτω τὸ τρώγει. Ἕτερος φυσιολόγος δίδει διάφορον ἑρμηνείαν τῆς λειτουργίας ταύτης τουτέστι ὅτι ὁ ἀστροϊχθὺς δράττει τὸ ὄστρακον καὶ τὸ κρατεῖ σφικτὰ εἰς τὸ στόμα του· εἶτα ἀνατρέπει τὸν στόμαχόν του καὶ τὸ περιβάλλει διὰ τούτου καὶ ἀναγκάζει νὰ ἀνοίξῃ τὰ ὀστρακόφυλλά του δὲ τότε τὸ συλλαμβάνει καὶ τὸ τρώγει.

Ὡς ἔσχατον παράδειγμα τῶν ζώων τῶν κατοικούντων τὰς θαλάσσας φέρομεν τὴν Ὁλοθουρίαν τὴν καλουμένην καὶ ἀγγοῦρι τῆς θαλάσσης. Ὅταν τὸ ζῷον τοῦτο προσβληθῇ παρά τινος ἐχθροῦ δὲν ὀρθοῦται, ὅπως μονομαχήσῃ ἢ ὑπερασπισθῇ κατὰ τῶν πολλῶν, ἀλλὰ ἀστραπηδὸν ἐμεῖ τοὺς ὀδόντας του, τὸν στομαχόν του τὰ ἔντερά του, τὰ πεπτικὰ ὄργανά του καὶ σχεδὸν ὁλόκληρον τὸ ἐσωτερικόν του εἶτα συστέλλει τὸ σῶμα του μέχρι τοῦ μηδενὸς καὶ ἀντιπαρατάττει ταῦτα πάντα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ· ὅταν δὲ ὁ κίνδυνος παρέλθῃ τὸ ζῷον βαθμηδὸν ἐπαναφέρει ἕκαστον μέλος του εἰς τὴν φυσικήν του θέσιν ὡς τὸν ἐκδυόμενον καὶ ἐνδυόμενον τὴν πανοπλίαν του, συντόμως ἐπανερχόμενον εἰς τὴν προτέραν του θέσιν.

Ὁ δόκτωρ Τζώνστων διετήρει ἓν τῶν ζώων τούτων ἐν τῷ ὕδατι ἐπὶ μακρὸν χρόνον· ἡμέραν δὲ τινὰ λησμονήσας νὰ ἀλλάξῃ τὸ ὕδωρ, τὸ πλάσμα τοῦτο, ὅπως δείξῃ τὴν δυσαρέσκειάν του ἔφερεν ἔξω ὅλα τὰ σπλάγχνα του καὶ συνεπτύχθη χαρακτηριστικώτατα καὶ κωμικώτατα· ἀλλ' ἅμα ἤλλαξε τὸ ὕδωρ του πάραυτα μετὰ ζωηρᾶς προθυμίας ἐπανέφερε τὰ ἐσωτερικά του εἰς τὴν θέσιν των. Τὸ ζῷον τοῦτο μόλονότι δὲν τρώγεται ἐν Εὐρώπῃ εἶνε ἓν τῶν ἐκλεκτικωτέρων τῆς Σινικῆς μαγειρικῆς ἡ δὲ ἁλιεία του ἀποτελεῖ μίαν τῶν κυριωτέρων βιομηχανιῶν τῆς Κίνας. Χιλιάδες πλοίων ἐκ τῶν καλουμένων ζούγκων ἐνασχολοῦνται ἐτησίως εἰς τὴν ἁλιείαν του· πωλοῦνται δὲ 15 ρουπιέδες δηλ. περίπου 43 δραχμὰς ἡ picul ἡ κινεζικὴ ἥτις εἶνε ἴση περίπου προς 46 ὀκάδας.

Ἐὰν τοιαύτη εἶνε ἡ σοφὴ καὶ ποικίλη δημιουργία τοῦ Ὑψίστου ἐν τῇ σμικροτάτῃ ἡμῶν σφαίρᾳ, ἐὰν τολμᾷ ὁ ἀναγνώστης, ἂς φαντασθῇ, ὁποῖον εἶνε τὸ πάνσοφον αὐτοῦ εἰς τόσα δυσεκατομμύρια διαφόρων κόσμων τῶν ἄνωθι ἡμῶν οὐρανῶν.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τόπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Τυπογραφεῖον καὶ Γραφεῖα ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθμὸς 8.